

Europaudvalget

FOLKETINGET

OFFENTLIGT REFERAT

AF 36. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: 19. september 2008

Tidspunkt: Kl. 10.00

Sted: 2-133

Til stede: Kim Andersen (V), Michael Aastrup Jensen (V), Erling Bonnesen (V), Morten Messerschmidt (DF), Helle Sjelle (KF), Kim Mortensen (S), Yildiz Akdogan (S), Orla Hav (S), Anne Grete Holmsgaard (SF) (fungørende formand), Astrid Krag (SF), Pia Olsen Dyhr (SF), Lone Dybkjær (RV), Per Clausen (EL)

Desuden deltog: økonomi- og erhvervsminister Lene Espersen bistået af kontorchef Martin Bresson, videnskabsminister Helge Sander og integrationsminister Birthe Rønn Hornbech

Punkt 1. Modtagelse af deputation: Foreningen af legetøjsfabrikanter i Norden

Delegationen bestod af:

Jørgen Vig Knudstorp, administrerende direktør, LEGO

Peter Trillingsgaard, formand for Foreningen af Legetøjsfabrikanter i Norden

Jon Vastrup, produksikkerhedschef, TOPTOY

Lars Abel, direktør, Foreningen af Legetøjsfabrikanter i Norden

Jørgen Vig Knudstorp betegnede det legetøjsdirektiv, der var på vej, som et meget ambitiøst direktiv, som Foreningen af Legetøjsfabrikanter i Norden stort set står bag. Markedskontrol er helt afgørende, og derfor opfordrede han til, at man følger direktivet op med øget kontrol. Det nye i direktivet er især, at kemi kommer med, og her drejer det sig især om CMR-stoffer, som kan være kræftfremkaldende eller påvirke fertiliteten. Vi er meget aktive i standardiseringsarbejdet, men det kommer til at tage mere end to år, og derfor er fire år en mere realistisk overgangsperiode. Jørgen Vig Knudstorp fremviste et Duplex tog, som LEGO havde solgt flere tusinde af rundt omkring i verden, og som er fuldstændig sikkert. Sådanne elektroniske produkter skal kunne tillades, idet de skadelige stoffer fra CMR gruppe 3 i dem ikke er tilgængelige.

Pia Olsen Dyhr spurgte, hvordan foreningen forholdt sig til, at producenterne skal kontrollere deres egne produkter. Hun opfordrede til, at man tog hensyn til, hvilke aldersgrupper legetøjet var beregnet til. Hun nævnte, at også dukker og bamser blev forsynet med duftstoffer, og mente, det bedste ville være at forbyde alle duftstoffer i legetøj.

Michael Aastrup Jensen fandt det positivt, at foreningen støtter op om det nye direktiv, og spurgte, om der er nogen som helst risiko ved anvendelse af CMR-stoffer, når børn ikke kan komme ind til dem. I forbindelse med duftstoffer havde han hørt, at modellervoks lugter helt afskyeligt, hvis man ikke putter vaniljeessens i det.

Orla Hav spurgte, hvordan foreningen forestiller sig, at den øgede markedskontrol skal finde sted, idet han pegede på, at den vil stille krav om ressourcer. Han mente, det kunne være godt med advarsler, så forældrene ved, at der kan være en risiko, hvis barnet slår LEGO-legetøjet i stykker.

Lone Dybkjær opfordrede foreningen til løbende at skrive til udvalget om deres bekymringer med hensyn til direktivet og være så konkrete som muligt.

Jørgen Vig Knudstorp sagde, at legetøj selvfølgelig skal være supersikkert, men behøver det være mere sikkert end de iPods og mobiltelefoner, som ligger rundt omkring i hjemmene, og som også små børn kan få fat i? Advarsler er et af de punkter, hvor amerikanerne gør det endnu bedre end europæerne. Det ville være en god information til forældrene, hvis der stod, hvilke aldersgrupper legetøjet var beregnet til. Jørgen Vig Knudstorp mente, markedskontrol var bedre end tredjepartskontrol, som kun kunne baseres på stikprøver. Man måtte blive enige om nogle standarder, som virksomhederne kunne anvende. Han mente ikke, markedskontrol bliver så svært, idet det meste af det legetøj, der importeres til Europa, kommer ind via Rotterdam. Der er allerede i dag et krav om, at børnene ikke skal kunne komme ind til elektronikken. Vi skal ikke anvende duftstoffer, som er allergifremkaldende. Hvis vanilje kan bruges i fødevarer, hvorfor så ikke også i modellervoks? Det er en del af barnets oplevelse, at det kan føle, smage og dufte legetøjet, men selvfølgelig må man ikke anvende noget, som kan mistænkes for at være farligt. Jørgen Vig Knudstorp lovede Lone Dybkjær, at man ville være meget konkrete, og pointerede, at industrien var interesseret i, at det nye direktiv bliver gennemført, idet det ville forbedre konkurrencevilkårene for de veletablerede firmaer. I den forbindelse nævnte han, at LEGO i 76 år ikke havde været ude for, at en LEGO-klods blev trukket tilbage af sikkerhedsmæssige årsager, hvilket var af stor betydning for afsætningen. Det går økonomisk meget dårligt for de virksomheder, som har været involveret i skandaler. De får deres velfortjente straf og står over for en udskiftning af ledelserne.

Jon Vastrup sagde, at de stoffer, Pia Olsen Dyhr talte om, vil blive reguleret i det kommende direktiv. Han mente, det ville være forkert at forbyde ting, som man positivt ved ikke er farlige.

Punkt 2. Samråd med økonomi- og erhvervsministeren om samrådsspørgsmål A ad KOM (2008) 396 om dansk selskabsret

KOM (2008) 0396 – samrådsspørgsmål A (vedlagt)

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

”Ministeren bedes oplyse, hvad den danske regering agter at foretage sig for at forhindre, at dansk selskabsret undermineres af europæiske regler, hvis EU-Kommissionens forslag om en ny selskabstype ”Societas Privata Europaea” (SPE) vedtages, idet der særligt henvises til, at kapitalkravet stort set stryges, ligesom ledelsen ved at omdanne etablerede selskaber til SPE-selskaber og flytte hjemsted kan slippe for reglerne om medarbejderrepræsentanter og andre regler i dansk ret, der tilsikrer en fair organisering.”

Den fungerende formand bød Lene Espersen velkommen i hendes nye egen-
skab af økonomi- og erhvervsminister.

Morten Messerschmidt begrundede samrådsspørgsmålet. Han henviste til, at Udenrigsministeriet i sit resumé af sagen havde været inde på, at forordningen om den nye selskabstype kan lægge et stort pres på den nationale selskabsret og de muligheder, vi nationalt har for at regulere kapitalkrav og medarbejderindflydelse, idet den nationale selskabsret kun bliver relevant, hvis det præciseres direkte i forordningen. Derfor ville han gerne vide, hvad regeringen vil gøre for, at de kapitalkrav, Folketinget stiller, ikke undermineres fuldstændigt af EU-reglerne.

Økonomi- og erhvervsministeren: Der er i EU en fælles forståelse for, at vi bliver nødt til at regelforenkle, vi bliver nødt til at have en større fleksibilitet i den regulering, der foregår, og ikke mindst må vi gøre et ihærdigt arbejde for at få reduceret de administrative byrder.

Det er et område, hvor Danmark altid har været med til at sætte dagsordenen og fortsat vil gøre det inden for EU, og vi bakker fuldt ud op om den linje.

Skal vi sikre fortsat vækst og velstand, er det vigtigt at skabe gode, forsvarlige rammer for at fremme iværksættermiljøet og rammevilkårene for små og mellemstore virksomheder. Det er regeringens politik. Og det er også EU's politik.

Omvendt vil jeg understrege, at det er regeringens politik, at regelforenkling selvfølgelig ikke må ske på bekostning af væsentlige hensyn til beskyttelse af kreditorer og medarbejdere.

Forordningen om statuten for det europæiske private selskab ligger i fin forlængelse af de politiske sigtemål, som er lagt fast både i EU og i Danmark. Jeg mener ikke, der er belæg for et udsagn om, at dansk selskabsret undermineres, hvis forordningen bliver en realitet. Det gælder både spørgsmålet om kapitalkrav, be-

skyttelse af medarbejdernes ret til repræsentation samt risiko for at omgå dansk regulering.

Hvis vi tager kapitalkravene først, vil jeg sige, at potentielle iværksættere oplever, at det gældende kapitalkrav i anpartsselskaber er en barriere for at starte egen virksomhed. Netop derfor har regeringen allerede i regeringsgrundlaget annonceret beslutningen om at fjerne kapitalkravet i anpartsselskaber.

England og Irland har ikke minimumskrav til kapitalen, og Holland er for øjeblikket ved at afskaffe kravet. Det er den nye tendens og den politik, der er fremherskende i mange europæiske lande.

Grunden til det er, at der ikke er en sammenhæng mellem det formelle kapitalkrav og selskabets reelle kapitalbehov. Det reelle kapitalbehov afhænger af den konkrete virksomhed.

Ud fra en "bedre regulering"s synsvinkel er der derfor ikke nogen argumentation, der kan understøtte, at der er et formelt kapitalkrav. Det er min opfattelse, at vi i stedet hellere skal rette blikket mod at sikre, at der til stadighed er tilstrækkelig kapital i et selskab til at sikre selskabets konkrete kapitalbehov.

Hvad angår medarbejderrepræsentation vil jeg sige, at forordningen om det europæiske private selskab kan ikke bruges til at berøve medarbejderne en eksisterende ret til medarbejderindflydelse ved at flytte hjemsted.

Med forordningen om det Europæiske Selskab fra 2001 nåede vi på europæisk plan til enighed om en model for medarbejderindflydelse. En model, som indeholder den nødvendige fleksibilitet, så samarbejdet kan fungere over grænserne. Modellen er videreført med forordningen om det europæiske anpartsselskab fra 2003 og senest med direktivet om grænseoverskridende fusioner af selskaber fra 2005.

Medarbejderrepræsentation i forordningen om det europæiske private selskab henviser til det regelsæt, som kendes fra direktivet om grænseoverskridende fusioner. Der er således regler, der nærmere fastsætter, hvordan disse særlige rettigheder kan tilpasses de ændrede rammer ved flytning af selskabets vedtægtsmæssige hjemsted.

Hvad angår omgåelse vil jeg gerne understrege, at ud over den rene selskabsretlige regulering vil et europæisk privat selskab være omfattet af relevant lovgivning i det land, hvor selskabet er registreret. Det gælder blandt andet arbejdsret, regnskabsret, konkursret m.v. Det betyder, at danske selskaber ikke bare kan omgå dansk regulering ved at danne et europæisk privat selskab.

Afslutningsvis vil jeg sige, at regeringen i forhandlingerne vil arbejde for, at forordningen generelt bliver et seriøst og forsvarligt alternativ til national selskabsret. Det, vi vil lægge vægt på, er det, som jeg har sagt om kapitalforhold og medarbejdernes medbestemmelse.

Morten Messerschmidt erklærede sig fuldstændig enig med økonomi- og erhvervsministeren i, at det er væsentligt, at man gør hvad man kan for at lette virksomhedernes arbejde på tværs af grænserne, idet dette var hele ideen i det indre

marked. Det er også det, man har realiseret med udgangspunkt i artiklerne 43 og 56. Men nu ser vi, at man vil gå et syvmileskridt videre, hvorfor det nye forslag også har hjemmel i "gummiparagraffen", artikel 308. Han bad økonomi- og erhvervsministeren bekræfte, at en virksomhed sagtens kan lade sig registrere i et land uden overhovedet at agere der. Han spurgte også, om det tilstrækkelige kapitalkrav kan være én euro, og om eksisterende virksomheder kan skifte over til den kommende selskabsform.

Desuden spurgte han, om de andre bestemmelser i den danske lovgivning også kan forbigås, altså kravene om medarbejderrepræsentation, sikkerhedsrepræsentanter osv., som ikke nødvendigvis er harmoniserede, men som man i Folketinget har fundet er væsentlige. Han pegede på, at det vil umuliggøre det for Folketinget at stille krav om, hvordan man skal behandle sine arbejdstagere.

Morten Messerschmidt pegede på, at man i den svenske fagbevægelse har store bekymringer, og at den svenske regering har udtrykt forståelse for disse bekymringer. Deler den danske regering ikke disse bekymringer?

Per Clausen spurgte, om økonomi- og erhvervsministeren ikke var enig i, at der er meget stor forskel på, at et flertal i det danske folketing vedtager at ændre kapitalkravene – hvilket et andet flertal kan ændre tilbage igen – og den konstruktion, der foreslås her, hvor det bliver en EU-beslutning, som det er meget vanskeligt at lave om. Han mente, man brugte artikel 308 til at udvide EU's beføjelser.

Er det ikke rigtigt forstået, at en virksomhed, som har alle sine aktiviteter i Danmark, kan registreres i et hvilket som helst andet land og dermed frigøre sig for en række danske regler om medarbejdermedbestemmelse osv.?

Økonomi- og erhvervsministeren sagde, at virksomhederne allerede i dag kan flytte rundt efter forgodtbefindende. Nu kommer der en fælles europæisk paraply. Hun understregede, at hvis der gennemføres en grænseoverskridende fusion, finder reglerne om grænseoverskridende fusioner anvendelse. De indebærer bl.a., at der ikke må opstå en ulighed mellem medarbejdergrupper. Desuden gælder der en særlig procedure, hvis nogle af de fusionerede selskaber har over 500 medarbejdere, som er omfattet af en medarbejderordning. I tilfælde af flytning af hjemsted er der ligeledes visse sikkerhedsgarantier, der sikrer, at medarbejdernes rettigheder ikke forringes. Derfor vil forslaget ikke underminere de danske regler om medarbejderrepræsentation.

Økonomi- og erhvervsministeren havde ikke fulgt debatten i Sverige.

Hendes udgangspunkt var, at reglerne også med hensyn til medarbejderindflydelse var fornuftige nok, men hun havde lyttet til, hvad der var sagt i Europaudvalget, og ville tage det med i sine overvejelser, for det er også regeringens politik, at selv om man skal udnytte det indre marked mest muligt, skal det selvfølgelig ikke ske på bekostning af medarbejderne.

Per Clausen forstod økonomi- og erhvervsministerens svar på den måde, at når man går ind for forslaget, er det i virkeligheden ud fra det synspunkt, at det nok er en fordel for Danmark, at vi ikke har mulighed for selv at regulere kapitalkravene, idet vi alligevel i større eller mindre udstrækning bliver nødt til at tilpasse os det, andre lande gør.

Det andet argument, økonomi- og erhvervsministeren fremfører, går ud på, at det i virkeligheden på en eller anden måde beskytter os. Derfor spurgte han, på hvilken måde en vedtagelse af denne ordning vil skabe større sikkerhed for medarbejderne.

Morten Messerschmidt syntes, økonomi- og erhvervsministerens holdning var udtryk for en kapitulation, og var bange for, at man åbner op for, at virksomhederne kan shoppe rundt efter hvor reglerne er mest gunstige, hvilket de facto vil føre til en tilsidesættelse af de nationale reguleringer. Det bliver lettere at flytte over grænserne, når man kan anvende den nye selskabsform, frem for at man skal etablere f.eks. et britisk a.m.b.a. eller et britisk aktieselskab. Folketinget har ikke længere en holdning til arbejdstagerrettigheder. Det er noget, EU må tage sig af. Morten Messerschmidt spurgte, hvorfor man ikke i stedet for vil søge at udbrede den danske model, de danske regler, de danske sikkerhedsgarantier til de øvrige EU-lande i stedet for at lade den laveste fællesnævner brede sig.

Morten Messerschmidt troede ikke på, at man kan sidde og forhandle sig til, at arbejdstagerne opnår samme beskyttelsesniveau. Det er vel også grunden til, at man har indskrevet reglerne i en præceptiv lovgivning. I den forbindelse pegede han på, at der i mange af landene er individuelle lønforhandlinger, og så skal medarbejderne forhandle med en stor kapitalfond og redegøre for deres rettigheder på et sprog, de ikke forstår. Det betegnede Morten Messerschmidt som fuldstændig absurd.

Morten Messerschmidt spurgte, om man ikke kunne overveje at indskrive i forslaget, at aktivitetslandet betyder noget, at det altså ikke bare er registreringslandet.

Lone Dybkjær spurgte, hvad den videre procedure for behandlingen af dette forslag er, idet hun pegede på, at Europaudvalget endnu ikke har fået noget grundnotat om det eller hørt om regeringens holdning til det.

Økonomi- og erhvervsministeren troede egentlig ikke, hun var så uenig med Morten Messerschmidt og Per Clausen om, hvad målet var, men man havde bare forskellig opfattelse af, hvad realiteten var. I dag er der utroligt mange ting, som er ekstremt mobile, som ikke var det før i tiden. Alle virksomheder kan flytte sig derhen, hvor der er de bedste vilkår. Mange lande er begyndt at fjerne kapitalkravene, fordi det er falske krav, idet man i princippet kan bruge alle pengene, så snart de er indbetalt. Regeringen mener, man må have et andet mål for, om en virksomhed er i god form og altid har tilstrækkeligt mange penge til rådighed. Derfor synes regeringen, den nye model, man vil fremsætte lovforslag om, er bedre. Netop fordi der er meget uensartede forhold i dag i EU-landene, vil man prøve at skabe en sammenhæng i tingene – i erkendelse af, at ellers flytter virksomhederne bare.

Økonomi- og erhvervsministeren kunne ikke på stående fod svare på Morten Messerschmidts meget tekniske spørgsmål om indskrivning af aktivitetslandet, hvilket måske kan have skattemæssige konsekvenser, så hun bad om, at man stillede et skriftligt spørgsmål herom, eller at man tog det op på et senere tidspunkt.

Økonomi- og erhvervsministeren svarede Lone Dybkjær, at vi er meget tidligt i processen. Forslaget har ikke været til høring i Specialudvalget endnu. Hun lovede at vende tilbage til Europaudvalget på et senere tidspunkt, hvor der så blev mulighed for at gå dybere ind i forslaget, og på et tidspunkt ville hun også forelægge et forhandlingsoplæg om sagen.

Til sidst sagde økonomi- og erhvervsministeren, at de synspunkter, der var fremkommet i Europaudvalget om medarbejderindflydelse, er nogle, som regeringen vil lægge megen vægt på, når sagen i en senere fase skal forhandles.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, hvornår man forventede, at der kom en første drøftelse af forslaget i Rådet, og hvilke planer regeringen havde med hensyn til grundnotater.

Morten Messerschmidt havde forståelse for, at man var tidligt i processen, og syntes, det ville være fint med en teknisk gennemgang af forslaget, sådan at man kunne komme helt ned i en konsekvensanalyse af, hvad de enkelte artikler konkret kommer til at betyde. Han bad om, at denne tekniske gennemgang finder sted, inden regeringen giver sin melding i Coreper.

Per Clausen syntes, der var sket et skred i økonomi- og erhvervsministerens argumentation i løbet af samrådet, hvilket for så vidt var positivt. Hun lægger nu op til, at denne forordning skal have det formål at sikre, at der ikke bliver en konkurrence om at skabe de bedst mulige vilkår for virksomhederne – det vil sige muligvis de dårligst mulige vilkår for de ansatte. Heroverfor står, at når man læser forordningen, fremgår det, at formålet er, at det skal være nemmere for de små og mellemstore virksomheder at etablere sig i et andet land. Han spurgte, om man eventuelt kunne nøjes med et minimumsdirektiv.

Orla Hav var glad for at høre, at man var så tidligt i processen. Det lyder flot, at man skal have en fælles ramme, som kan sikre medarbejderne, men det afhænger jo af, hvordan de fælles regler bliver udformet. I hvert fald har Socialdemokraterne den grundlæggende opfattelse, at de ikke vil acceptere en udhuling af de nøjsommeligt opnåede spilleregler.

Økonomi- og erhvervsministeren sagde til Anne Grete Holmsgaard, at det er muligt, forslaget kommer til politisk drøftelse på rådsmødet i december, men der bliver næppe tale om en egentlig vedtagelse.

Økonomi- og erhvervsministeren accepterede Morten Messerschmidts forslag om en teknisk gennemgang – i god tid inden hun mødte op i Europaudvalget.

I svaret til Per Clausen bekræftede økonomi- og erhvervsministeren, at udgangspunktet er at gøre det nemmere at drive virksomhed i EU, men virkeligheden er, at der i dag er masser af virksomheder, som flytter for at gøre det nemmere for sig selv. Argumenterne for, at man har valgt at foreslå en forordning, som er umiddelbart gældende i alle landene, kan man drøfte under den tekniske gennemgang.

I svaret til Orla Hav sagde økonomi- og erhvervsministeren, at der er mange ting, man kan forholde sig kritisk til, og man skal selvfølgelig også forestille sig de værst tænkelige scenarier, men der kan også komme noget positivt ud af det. Vi

36. Europaudvalgsmøde 19/9-08

vil i fællesskab i forhandlingerne med Fællesskabet sikre, at rammerne bliver de bedst mulige.

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 2891 (konkurrenceevne) den 25.-26. september 2008

Punkt 1-7 hører under økonomi- erhvervsministerens ressort og blev forelagt af økonomi- og erhvervsministeren.

Punkt 8-12 hører under videnskabsministerens ressort og blev forelagt af videnskabsministeren.

Økonomi- og erhvervsministeren: Jeg vil i dag drøfte 7 sager med udvalget. To af sagerne – nemlig forslaget til legetøjsdirektiv og forslaget om produkter med dobbelt anvendelse – forelægges med henblik på indhentelse af tidligt forhandlingsoplæg. De øvrige 5 sager er på dagsordenen for det kommende rådsmøde den 25.-26. september.

Jeg vil starte med sagerne til forhandlingsoplæg, som er punkt 3 og 5 på dagsordenen. Herefter vil jeg kort gennemgå dagsordenspunkterne om bedre regulering, bæredygtighedspakken, forfalskning og piratkopiering samt til sidst Small Business Act. Udvalget er naturligvis velkomne til efterfølgende at stille spørgsmål til sagerne, herunder også dem som jeg ikke gennemgår indledningsvist.

Videnskabsministeren: Der er møde i Konkurrenceevnerådet den 25. og 26. september. Der er fem punkter på dagsordenen, som vedrører forskning. Alle punkter forelægges til orientering.

Indre marked

1. Europæisk strategi for industriel ejendomsret

– *Rådskonklusioner*

KOM (2008) 0465

Rådsmøde 2891 – bilag 4 (revideret samlenotat side 2)

Økonomi- og erhvervsministeren: Punkt 1 på dagsordenen er udkastet til rådsresolutioner om forfalskning og piratkopiering.

Som I ved, ligger bekæmpelsen af forfalskning og piratkopiering regeringen meget på sinde.

Det er et vigtigt emne, dels af hensyn til befolkningens sundhed og sikkerhed – kopierede medicinprodukter kan jo være decideret farlige – dels fordi det stigende omfang af forfalskning og piratkopiering også af andre produkter lægger en dæmper på innovation.

De foreslåede rådskonklusioner tager afsæt i Kommissionens meddelelse om en europæisk strategi for industriel ejendomsret. Regeringen finder, at de indeholder gode initiativer til øget samarbejde om bekæmpelsen af forfalskning og piratkopiering.

Initiativerne falder helt i tråd med danske tiltag og indstillingerne i rapporten fra Arbejdsgruppen om en styrket indsats mod piratkopiering, som kom i marts i år.

Den nationale og europæiske proces komplementerer således hinanden. Det er vigtigt, fordi det er nødvendigt med tiltag på europæisk plan, hvis der skal dæmres op for forfalskning og piratkopiering.

Regeringen kan derfor tilslutte sig rådskonklusionerne.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at Kommissionen i sin meddelelse om industrielle rettigheder nævner muligheden for patentforsikring, der jo er et emne, som Danmark har bragt op på den europæiske dagsorden. De danske virksomheder har siden 2007 haft mulighed for at tegne patentforsikringer i privat regi, og jeg har opfordret Kommissionen til at etablere patentforsikringer på europæisk niveau.

Morten Messerschmidt henviste til, at det fremgår af side 5 i det oversendte notat, at den regulering, Kommissionen lægger op til, kun er en del af løsningen. Man omtaler, at man samarbejder med Kina, og det er utroligt relevant, idet mange af de grove krænkelse af ejendomsretten kommer fra Kina. Er det muligt at få en uddybning af, hvad det samarbejde går ud på? Han forstod, at den kinesiske administration indtog en ambivalent holdning. På den ene side ville de gerne være med i det gode selskab. På den anden side ville de fremme Kinas økonomiske interesser.

I relation til det, der står i notatet side 6 om det europæiske observatorium, kunne Morten Messerschmidt ikke rigtig forstå, hvordan det skulle fungere, idet kopiproduktion normalt er undergivet privat påtaleret.

Lone Dybkjær var ret træt af de mange "dage", som blev foreslået – herunder at man skulle have en "piratkopieringsforbudsdag" – idet hun mente, de var virkningsløse, og at det var spild af penge.

Økonomi- og erhvervsministeren havde ikke nogen papirer med vedrørende samarbejdet med Kina, så hun henviste Morten Messerschmidt til at stille et skriftligt spørgsmål, idet hun gav ham ret i, at mange af kopiprodukterne kommer fra Kina.

Meningen med det europæiske observationscenter er at sørge for, at der er et gnidningsfrit samarbejde mellem de private rettighedshavere og myndighederne og domstolene.

Økonomi- og erhvervsministeren erklærede sig enig med Lone Dybkjær med hensyn til de mange dage – lige med undtagelse af kvindedagen.

2. Bedre regulering

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 2891 – bilag 4 (revideret samlenotat side 10)

Rådsmøde 2784 – bilag 1 (samlenotat vedr. rådsmøde konkurrenceevne 19/2-07 indeholdende hørings svar)

EUU alm. del (042) – bilag 215 (regeringens liste over 50 danske forslag til regelforenkling af 7/7-05)

KOM (2006) 0689 – svar på spørgsmål 1 (om tiltag til at sikre reduktion af administrative byrder)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 151, side 402 (senest behandlet i EUU 8/2-08 under økofin)

Økonomi- og erhvervsministeren: Som sagt indledningsvist vil jeg nu nævne fire sager til orientering. Den første af disse sager, som jeg nævner til orientering, er bedre regulering, som er punkt 2 på dagsordenen.

Som I ved, er det afgørende for regeringen, at det bliver lettere at drive virksomhed i Danmark. Kampen mod de administrative byrder vil derfor fortsætte ufortrødent. Det er en mærkesag for mig, som det har været det for min forgænger på ministerposten.

Regeringen vil derfor arbejde benhårdt for at indfri regeringens målsætning om at lette virksomhedernes administrative byrder med op mod 25 pct. i 2010.

For at nå det mål er det nødvendigt at løfte dagsordenen om bedre regulering op på EU-niveau. Allerede under udarbejdelsen af EU-regler og direktiver skal vi vægte nedbringelsen af de administrative byrder højt. Omkring 40 pct. af danske virksomheders administrative byrder kan relateres til EU og den nationale implementering af EU-lovgivning.

Derfor glæder det mig, at det i de seneste år står stadig klarere, at bedre regulering i de enkelte EU-medlemslande starter i Bruxelles. Arbejdet i EU ligger dermed i naturlig forlængelse af indsatsen for regelforenkling og administrative lettelser i Danmark.

Derfor støtter regeringen også rådskonklusionerne, som er med til at fastholde fokus på bedre regulering i EU. Fastsættelsen af et fælles, overordnet reduktionsmål på 25 pct. er positivt, og regeringen arbejder for, at dette reduktionsmål bliver et nettomål, så der også tages højde for byrderne i ny regulering.

Endelig vil regeringen skabe mere fokus på, at bedre regulering også er mere effektiv regulering, idet håndhævelsen af erhvervsreguleringen kan målrettes områder, hvor problemerne er størst, og hvor risikoen ved overtrædelser er mest alvorlig.

Morten Messerschmidt henviste til, at det fremgår af side 12 i notatet, at 40 pct. af de danske virksomheders administrative byrder kan relateres til EU og den nationale implementering af EU-lovgivningen. Derfor rejste han spørgsmålet, om

vi kan blive bedre til at implementere EU-lovgivningen, så vi kan undgå nogle af byrderne.

Kontorchef Martin Bresson, Økonomi- og erhvervsministeriet, svarede på opfordring af økonomi- og erhvervsministeren og med Europaudvalgets tilladelse på Morten Messerschmidts spørgsmål om den nationale implementering af EU-lovgivningen, at det er en del af det europæiske projekt at sikre ikke bare rettidig implementering, men også korrekt implementering. Der foregår i øjeblikket et pilotprojekt vedrørende korrekt implementering og håndhævelsen af de eksisterende regler. Kommissionen har jo en handlingsplan for det indre marked, hvor de enkelte lande bliver målt på, hvor hurtigt de implementerer. Hidtil har det gået på det kvantitative og ikke det kvalitative, og det er det kvalitative, pilotprojektet interesserer sig for.

FO 3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om sikkerhedskrav til legetøj (revision af legetøjsdirektivet)

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2008) 0009

Rådsmøde 2891 – bilag 4 (revideret samlenotat side 16)

KOM (2008) 0009 – bilag 4 (henvendelse fra Forbrugerrådet af 17/9-08)

KOM (2008) 0009 – bilag 2 (grundnotat af 31/3-08)

KOM (2008) 0009 – bilag 3 (hørings svar af 12/8-08)

Økonomi- og erhvervsministeren: Den første sag, som jeg fremlægger med henblik på forhandlingsoplæg, er Kommissionens forslag til en revision af legetøjsdirektivet.

Nu da Foreningen af Legetøjsfabrikanter i Norden har haft foretræde for udvalget, vil jeg gerne i første omgang knytte et par enkelte bemærkninger til deres fremlæggelse.

Helt overordnet er det vigtigt for mig, at der er en fornuftig balance mellem hensynet til børns sikkerhed og hensynet til legetøjsbranchens forretningsvilkår. I den forbindelse er jeg glad for, at legetøjsbranchen i Danmark går foran i bestræbelserne på at sikre et godt sikkerhedsniveau for legetøj til gavn for forbrugere.

Børn er imidlertid en sårbar forbrugergruppe, hvilket jeg mener, at vi skal tage et særligt hensyn til. Og for mig at se bør netop hensynet til børns sikkerhed veje tungest i denne sag.

Det nye legetøjsdirektiv indeholder en række helt nye og skærpede krav til legetøjsprodukterne, der forbedrer produktsikkerheden på legetøjsområdet til gavn for børn og deres forældre, og det er jeg meget tilfreds med.

Der skal derfor ikke herske tvivl om, at jeg helst ser, at hele forslaget træder i kraft med den toårige overgangsordning, som Kommissionen fremsætter i sit forslag. Som med al ny lovgivning er der en periode, hvor de nye regler skal implementeres, og jeg er fortrøstningsfuld i forhold til, at vi i Danmark har nogle virksomheder, der går forrest for at sikre, at deres produkter lever op til de skærpede regler på legetøjsområdet.

Det nuværende legetøjsdirektiv sikrer allerede nu et godt sikkerhedsniveau for danske og europæiske børn. Legetøj skal leve op til en række krav med det klare udgangspunkt, at legetøj skal være sikkert. Legetøjsdirektivet bliver revideret, fordi det efterhånden har tyve år på bagen. Selv om det allerede er garant for et godt sikkerhedsniveau på legetøjsområdet, er jeg meget tilfreds med, at Kommissionen nu stiller forslag om et nyt legetøjsdirektiv. I denne periode er der kommet ny viden især om kemiske stoffer og deres effekt på børn. Det nye legetøjsdirektiv sikrer børn mod nyopdagede risici og er et godt skridt fremad for produktsikkerheden på legetøjsområdet til gavn for børn og deres forældre.

Helt konkret indeholder det nuværende legetøjsdirektiv stort set ikke regulering af kemi i legetøj. Legetøj er som alle andre produktgrupper selvfølgelig reguleret af

REACH-direktivet, men med revisionen af legetøjsdirektivet vil kemiske stoffer i legetøj blive reguleret med udgangspunkt i, at det er børn, der er forbrugerne.

Helt overordnet betyder revisionen af legetøjsdirektivet, at vi forbedrer og målretter et godt beskyttelsesniveau og sikrer, at børn fremadrettet bliver beskyttet endnu bedre.

FO Jeg er derfor positiv over for Kommissionens udspil, og regeringen vil lægge afgørende vægt på, at sikkerhedsniveauet ikke bliver lavere end i det nuværende forslag til revision af legetøjsdirektivet.

Nu er børn en sårbar forbrugergruppe, og det skal der tages særligt højde for, når vi laver regler for legetøj. Derfor mener jeg godt, at vi kan gå endnu et skridt videre i forhold til Kommissionens udspil.

Det gælder især på kemidelen i forslaget, hvor regeringen vil lægge vægt på, at der som udgangspunkt bør være et principielt forbud mod de kræftfremkaldende CMR-stoffer i legetøj. I Kommissionens udspil er der tale om et forbud mod CMR-stoffer i de dele af legetøjet, som er tilgængelige for børn, mens de godt må forekomme i de utilgængelige dele.

Nu er børn jo nogle fantasifulde størrelser, der leger med deres legetøj på alle mulige og umulige måder. På den baggrund tror regeringen ikke på, at man som udgangspunkt kan definere, hvornår noget er utilgængeligt for børn i et stykke legetøj. Derfor vil regeringen lægge vægt på, at CMR-stofferne heller ikke bør være i de dele af legetøjet, som er utilgængelige.

Regeringen lægger ligeledes vægt på, at forslaget bør indeholde et fuldt forbud mod duftstoffer i legetøj. Duftstoffer er helt nødvendige tilsætningsstoffer, der i værste fald kan give børn allergi. Duftstoffer har ikke anden funktion i legetøj end at gøre legetøjet mere salgbart. F.eks. tilsættes duftstoffer til dukker og bamser, og der tilsættes duftstoffer i modellervoks for at kamuflere voksets naturlige lugt, der efter sigende skulle være uheldig. Her prioriterer regeringen børns sikkerhed, og derfor lægger regeringen vægt på et fuldt forbud mod duftstoffer i legetøj.

Regeringen lægger også vægt på, at der indsættes grænser for de såkaldte nitrosaminer og nitroserbare stoffer. Disse stoffer kan dannes i fremstillingsprocessen af gummimaterialer som f.eks. balloner og narresutter og overføres til barnet, når det sutter på materialerne. Stofferne kan være kræftfremkaldende, og det er derfor vigtigt, at der også sættes migrationsgrænser for disse stoffer.

Regeringen lægger vægt på, at forsigtighedsprincippet udvides i forslaget, således at det omfatter alle områder, der ikke er dækket af harmoniserede standarder – det vil sige dér, hvor fabrikanten endnu ikke har regler eller metoder til at teste legetøjet ud fra, eller at disse regler og metoder er mangelfulde. Det kan f.eks. være, hvis fabrikanten har udviklet et nyt produkt, hvor han har brugt nogle stoffer, som han endnu ikke har viden nok om til at påvise eller afvise en skadelig effekt på børn.

Forsigtighedsprincippet er så at sige en ekstra sikkerhedsforanstaltning, der bevirker, at fabrikanten skal teste ud fra devisen "det værste tænkelige scenarium", hvilket er nødvendigt, da børn er en sårbar forbrugergruppe. Det betyder altså, at

der skal tages ekstra hensyn for at undgå, at børn kommer til skade, når de leger med deres legetøj.

Derudover er der en række ting, som regeringen gerne så indført i forslaget.

Det gælder f.eks. nye aldersopdelinger for børn i tillæg til det gældende skel ved tre år, da nogle typer af legetøj tydeligvis ikke er egnet for mindre børn, f.eks. for børn mindre end 8 år. Flere aldersangivelser er en god måde for forbrugerne at vurdere, om legetøjet passer til børnene, og de er et godt værktøj til at forebygge de uheld, der opstår, fordi et barn har leget med noget legetøj, der slet ikke var beregnet til børn i den alder.

Derudover er det i Kommissionens udspil sådan, at legetøj, der på en eller anden måde er blandet sammen med fødevarer, skal pakkes ind i en emballage for sig. Denne emballage skal have en størrelse, så barnet ikke kan sluge eller indånde den. Det er som udgangspunkt et godt initiativ. Regeringen vil dog arbejde for, at emballagen også skal være udført på en sådan måde, at den ikke kan gå ind og blokere de indre luftveje.

Til sidst vil jeg understrege, at revisionen af legetøjsdirektivet er et utroligt godt forslag, der fremadrettet vil sikre et endnu bedre beskyttelsesniveau for børn, end hvad vi oplever i dag. Det er positivt, at forslaget indeholder helt nye krav til kemi i legetøj, men hvad CMR-stoffer, duftstoffer og metaller, der kan overføres til kroppen, angår, så ønsker regeringen, at vi går et skridt videre, så vi sikrer børn på bedst mulig vis mod de risici, der er forbundet med kemi i legetøj.

Pia Olsen Dyhr var generelt glad for økonomi- og erhvervsministerens holdning til direktivforslaget, som er et skridt på vejen, men som kan forbedres. Hun hæftede sig ved, at økonomi- og erhvervsministeren havde sagt, at forbuddet mod CMR-stoffer skal gælde både tilgængelige og utilgængelige stoffer, mens der i det skriftlige materiale står, at den danske holdning er, at der godt må være CMR-stoffer i visse legetøjsprodukter. Derfor ville hun gerne sikre sig, at det er det mundtlige, økonomi- og erhvervsministerens sagde, der er den danske holdning. Hun var opmærksom på, at der kan være problemer i forbindelse med elektrisk legetøj, men hvis der skal laves undtagelser for elektrisk legetøj, skal det være meget klare undtagelser. Måske kan man her inddrage aldersgrupper og f.eks. bestemme, at der ikke må være CMR-stoffer i produkter, som er beregnet for børn under 8 år.

Pia Olsen Dyhr pegede på, at børn er ganske opfindsomme, og var derfor glad for, at økonomi- og erhvervsministerens selv har små børn. Hun nævnte, at der også er problemer med affaldet, hvis legetøjet indeholder CMR-stoffer.

Hun var helt enig i, at der skal være et totalt forbud mod duftstoffer, og spurgte, om der var en bevægelse i landenes positioner, idet nogle lande går ind for, at forbudet kun skal gælde nogle duftstoffer.

Hun syntes, det var godt, at forsigtighedsprincippet kommer ind i direktivet.

Hun var glad for, at vi er imod, at man kan putte legetøj ind i noget, man kan spise, f.eks. is. Vi skal gå videre end til at sige, at legetøjet skal være emballeret. I

den forbindelse pegede hun på, at de produkter, som indeholder legetøj, er de meget usunde produkter.

Som politikere vil vi gerne have, at tingene går hurtigt, men Pia Olsen Dyhr var klar over, at standardiseringsarbejdet ofte tager 3-4 år, så vi skal også være saglige og give mulighed for en overgangsperiode, som er længere end to år.

Pia Olsen Dyhr glædede sig over, at legetøjsindustrien – som havde været i deputation i udvalget samme dag – pegede på, at problemet er, at der ikke er tilstrækkelig kontrol med de produkter, der kommer til landet. Der skal være en tredjepartskontrol, hvis man ikke lever op til standarderne. Hun rejste spørgsmålet, hvad vi kan gøre på europæisk plan for at øge kontrollen.

Per Clausen syntes, det var en lidt underlig holdning, regeringen har til overgangsordningen. På den ene side siger man, at man ikke ønsker en længere overgangsordning; på den anden side siger man, at man ikke vil modsætte sig det. Af notatet fik han det indtryk, at regeringen faktisk synes, der er en saglig begrundelse for en længere overgangsordning. Så var det måske bedre præcist at tilkendegive, hvor længe man ønsker at en overgangsordning skal vare. Hvis man synes, det er fornuftigt med en længere overgangsordning, må man sige det.

Hvis regeringen får sin vilje med hensyn til forsigtighedsprincippet, er det helt klart industrien, der har et problem, for hvis den ikke kan dokumentere, at produkterne ikke er farlige, kan de ikke komme på markedet.

Per Clausen mente, direktivet klart var bedre end det gældende, så han ønskede ikke, at vi gik så langt, at vi stemte imod forslaget.

Morten Messerschmidt syntes, regeringens holdning til legetøjsdirektivet var tilfredsstillende, men selve udgangspunktet, som var totalharmonisering, er utilfredsstillende. Han mente ikke, det var hensigtsmæssigt at totalharmonisere, når det drejer sig om noget så borgernært som kemikalier i legetøj. Så må landene kunne gå endnu videre i beskyttelsen af børnene.

Orla Hav takkede for de positive hensigter, økonomi- og erhvervsministeren havde givet udtryk for. Han gik ud fra, at man fik en opfølgning af, hvad man ville gøre på kontrolsiden i forbindelse med legetøj. Hvis de tanker, som økonomi- og erhvervsministeren giver udtryk for, ikke møder særlig stor opbakning i EU-sammenhæng, hvad er hendes position så i det videre forløb?

Lone Dybkjær var også ret begejstret for den dynamik, økonomi- og erhvervsministeren lagde for dagen på legetøjsområdet, og syntes, det var rigtigt fint, at hun ville køre den hårde linje. Hun pegede på, at mange af testerne er lavet på voksne mænd. Derfor er det fint, at forsigtighedsprincippet kommer i højsædet. Det gælder om at få direktivet forbedret nu, for hvis det først er gået igennem, bliver det svært at få sagen genoptaget.

Økonomi- og erhvervsministeren sagde i svaret til Pia Olsen Dyhr, at det er regeringens holdning, at der bør være et principielt forbud mod CMR-stoffer, så de heller ikke er tilladt i de dele af legetøjet, der ikke er tilgængelig for børn. Men regeringen erkender, at der kan være CMR-stoffer, som industrien ikke kan und-

være. Det har udvalget hørt eksempler på fra delegationen i dag, når det drejer sig om elektroniske komponenter. Hun troede ikke på, at industrien anvendte CMR-stoffer, medmindre det var absolut nødvendigt, og der ikke var egnede alternativer. Økonomi- og erhvervsministeren gjorde opmærksom på, at der er tre kriterier, som skal være opfyldt, for at man kan opnå undtagelser fra det generelle forbud. For det første skal de kemiske eksperter efter en nøje vurdering sig god for, at et CMR-stof må anvendes, fordi det sikkerhedsmæssigt er i orden. For det andet skal stoffet være tilladt at bruge efter kemikaliefordningen REACH. For det tredje må der ikke findes egnede alternativer til stoffet. Disse tre betingelser mente økonomi- og erhvervsministeren gjorde, at der var en høj grad af sikkerhed.

Fra dansk side vil vi gerne presse de andre lande under forhandlingerne, både med hensyn til duftstoffer og med hensyn til legetøj i mad. Men selve direktivet er en så klar forbedring i forhold til det gældende, at økonomi- og erhvervsministeren måtte sige til Europaudvalget, at hun ikke i sidste instans ville stemme imod det.

Økonomi- og erhvervsministeren takkede for Pia Olsen Dyhrs bemærkninger om overgangsordninger, som Per Clausen også spørger ind til. Udgangspunktet er de to år, som Kommissionen mener er tilstrækkeligt. Økonomi- og erhvervsministeren var bekendt med, at branchen har haft det synspunkt, at der bør være en længere overgangsperiode, nemlig yderligere 3 år på kemidelen. På kemidelen taget det lang tid at udvikle nye standarder, og hvis der ikke er en standard, skal man finde en uvildig tredjepart, hvilket koster rigtig mange penge. Vi risikerer blot at fordyre det uden at skabe større forbrugersikkerhed. Regeringen ser altså helst, at der ikke kommer en længere overgangsperiode, men den kan selvfølgelig ikke udelukke, at der vil være det problem, at man ikke har de fornødne standarder til at teste de kemiske krav. Derfor afventer regeringen i første omgang et udspil fra Kommission.

Økonomi- og erhvervsministeren sagde i svaret til Morten Messerschmidt, at hun var klar over, at Dansk Folkepartis principielle udgangspunkt er, at man er modstander af totalharmonisering, men da 80 pct. af alt legetøj kommer udefra, mener regeringen, totalharmonisering er den eneste måde, hvorpå man kan sikre en ordentlig beskyttelse.

Økonomi- og erhvervsministeren svarede på Orla Havs spørgsmål om kontrollen, at et af elementerne i det indre marked er øget markedskontrol med produkterne, og det kommer der også vedrørende legetøj.

Til sidst takkede økonomi- og erhvervsministeren for den tilslutning til forhandlingsoplægget, der havde været fra alle sider. Hun troede, enhver minister ville have haft den samme holdning, men legetøj var i hvert fald et emne, hun kendte fra sin dagligdag.

Pia Olsen Dyhr var enig med økonomi- og erhvervsministeren i, at vi selvfølgelig ikke skal ende med at stemme imod direktivforslaget. Derfor gælder det om at finde det rette balancepunkt i forhandlingerne.

Det er godt med det principielle forbud mod CMR-stoffer, og når man laver undtagelser for f.eks. elektrisk legetøj, skal man passe på, at de bliver præcise, så der ikke åbnes en kattedør for en masse produkter.

Vi ved, at det tager 3-4 år at udvikle en standard, og en sådan skal også den tredjepart, som skal ind i billedet, bruge, hvis arbejdet skal være kvalificeret. Derfor er man nødt til at vise åbenhed over for en længere overgangsperiode, men man skal fra EU-systemet side selvfølgelig prøve at bringe den så langt ned som muligt.

Økonomi- og erhvervsministeren gentog, at vort udgangspunkt er, at vi helst ser et principielt forbud, men hun ville ikke begynde at opremse kriterierne for at undtage visse kategorier af legetøj. Her må man foretage en konkret vurdering. Vi ønsker ikke store grupper af legetøj undtaget. Økonomi- og erhvervsministeren tilføjede dog, at der var eksempler på legetøj, som hendes egne børn ville være kede af at undvære, og nævnte som eksempler elektriske biler, elektroniske spil og løbehjul.

Hun var helt enig med Pia Olsen Dyhr med hensyn til, at standardiseringsarbejdet tager lang tid, og mente, det var højst sandsynligt, at man nåede frem til en overgangsperiode, som giver mening.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde udtalt sig imod det.

4. Kommissionens handlingsplan for bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og bæredygtig industripolitik

– *Rådskonklusioner*

KOM (2008) 0397, KOM (2008) 0400, KOM (2008) 0401, KOM (2008) 0402

Rådsmøde 2891 – bilag 4 (revideret samlenotat side 37)

KOM (2008) 0397 – bilag 1 (grundnotat af 1/9-08)

KOM (2008) 0401 – bilag 1 (grundnotat af 1/9-08)

KOM (2008) 0400 – bilag 1 (grundnotat af 1/9-08)

KOM (2008) 0402 – bilag 1 (grundnotat af 1/9-08)

Økonomi- og erhvervsministeren: Punkt 4 på dagsordenen er Kommissionens samlede bæredygtighedspakke. Pakken indeholder en handlingsplan om bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og bæredygtig industripolitik. På rådsmødet forventes en drøftelse af pakken.

Pakken omfatter en meddelelse om offentlige grønne indkøb samt forslag til ændring af Ecodesigndirektivet, Miljømærkningsforordningen og EMAS-forordningen.

Bæredygtighedspakken skal drøftes både i Konkurrenceevnerådet og i Miljørådet med henblik på vedtagelse af overordnede rådskonklusioner, der fastlægger kursen for det fremtidige arbejde. Herudover er der fremlagt et særskilt sæt rådskonklusioner vedrørende meddelelsen om offentlige grønne indkøb, som vedtages af Konkurrenceevnerådet.

De enkelte retsakter vil i forbindelse med forhandlingerne af de konkrete forslag blive forelagt her i udvalget af miljøministeren på et senere tidspunkt.

Regeringen finder det positivt, at Kommissionen vil samtænke Lissabonstrategiens målsætninger om vækst og beskæftigelse med EU's målsætninger om bæredygtig udvikling.

Bæredygtighedspakken er et godt tiltag for at sikre, at EU når sine miljø- og klimamålsætninger. Samtidig vil pakken bidrage til, at europæisk erhvervsliv vil kunne udnytte mulighederne af bæredygtige produktion, produkter og tjenester, der følger med en bæredygtig udvikling.

Pakken giver virksomhederne bedre muligheder for at få et "bæredygtighedsstempel" af deres produktion og produkter. Samtidig skabes der med pakken sammenhæng mellem Ecodesigndirektivet, Energimærkningen og kriterier for offentlige indkøb, hvilket vil bidrage til at begrænse virksomhedernes administrative byrder.

Handlingsplanen har også et globalt udsyn. Kommissionen foreslår, at EU skal støtte en sektortilgang i forhold til de internationale klimaforhandlinger. Derudover vil Kommissionen arbejde for at skabe opmærksomhed om god praksis internationalt samt arbejde for en liberalisering af handlen med miljøteknologi.

De foreliggende udkast til rådskonklusioner om den overordnede handlingsplan støtter op om Kommissionens intentioner. Regeringen støtter derfor rådskonklusionerne.

For så vidt angår meddelelsen om offentlige grønne indkøb vil Danmark på rådsmødet gå åbent ind i drøftelserne om anvendelsen af offentlige indkøb som et redskab til at fremme udviklingen af bæredygtige produkter og bæredygtigt forbrug. Det er positivt for erhvervslivet, hvis de møder ens miljøkriterier, når de handler med det offentlige på tværs af grænser. Vi vil dog lægge vægt på, at den endelige danske holdning vil afhænge af, hvilke kriterier og målsætninger der bliver tale om, og dermed også hvilke statsfinansielle konsekvenser det vil have for Danmark.

Morten Messerschmidt henviste til, at man på side 40 i notatet taler om offentlige indkøb. Han mindede om subsidiaritetsprincippet og ville gerne vide, om regeringen ikke mente, at de offentlige myndigheder selv var i stand til at administrere deres offentlige indkøb. Han savnede en selvstændig holdning fra regeringen til reguleringen af f.eks. indkøb af udstyr til sundhedssektoren og indkøb af rengøringsmidler til det offentlige.

Orla Hav opfordrede til, at man tog lidt større hensyn til de små og mellemstore virksomheder og ikke forlangte, at den lokale bagermester skulle levere friske boller til samme priser i Københavnsområdet, som når de skulle levere til Åbenrå kommune.

Økonomi- og erhvervsministeren svarede på Morten Messerschmidts spørgsmål vedrørende offentlige indkøb, at i øjeblikket har en række af medlemslandene regler for grønne offentlige indkøb, hvilket betyder, at virksomhederne må sætte sig ind i mange forskellige systemer, når de vil have offentlige kontrakter. Samlet set syntes økonomi- og erhvervsministeren derfor, det var fornuftigt, at man skabte en fælles platform, så det bliver nemmere at give tilbud på tværs af grænserne.

Økonomi- og erhvervsministeren svarede Orla Hav, at regeringen i forbindelse med "Small Business Act" har spillet ud med, at vi bliver nødt til at lave regler, som er til at håndtere for de små og mellemstore virksomheder. Det kan ikke nytte noget, at man giver regler, som går ud fra, at virksomhederne har filialer rundt omkring i Danmark.

FO 5. Forslag til Rådets forordning om en fællesskabsordning for kontrol med udførslen af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 25.-26. september 2008, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) med henblik på vedtagelse*

KOM (2006) 0829

Rådsmøde 2891 – bilag 4 (revideret samlenotat side 55)

KOM (2006) 0829 – bilag 2 (grundnotat af 26/2-07)

Økonomi- og erhvervsministeren: Den næste sag, som jeg nævner med henblik på forhandlingsoplæg, er forslaget til Rådets forordning om en fællesskabsordning for kontrol med udførslen af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse.

Sagen er et tidligt forhandlingsoplæg, som jeg vil bede om i lyset af de igangværende forhandlinger i Bruxelles. Det forventes, at sagen vil blive sat på dagsordenen for et udenrigsministermøde i dette efterår for at opnå politisk enighed.

Forslaget skal sikre, at der føres en styrket kontrol med produkter med dobbelt anvendelse. Produkter med dobbelt anvendelse er civile produkter, der også kan anvendes til militære formål eller til fremstilling af masseødelæggelsesvåben. Et godt eksempel på produkter med dobbelt anvendelse er centrifuger, der både kan anvendes til fremstilling af mejeriprodukter, men også til fremstilling af atomvåben.

Forslaget har to overordnede formål:

For det første at styrke og forbedre EU's nuværende ordning for kontrol med produkter med dobbelt anvendelse, der er fra 2000 – altså før terrorangrebene i 2001.

For det andet har forslaget til formål at opfylde dele af de forpligtelser, som er indeholdt i FN's Sikkerhedsrådsresolution 1540 om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben. Sikkerhedsrådets resolution forpligter alle FN's medlemsstater til at føre kontrol med transit og mæglervirksomhed, således at terrorister ikke får adgang til masseødelæggelsesvåben.

Dette forslag indfører kontrol med transit og mæglervirksomhed i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse. Dermed vil samtlige EU-lande opfylde FN-forpligtelserne vedrørende transit og mæglervirksomhed.

Jeg vil gerne uddybe:

For så vidt angår transit vil forslaget give myndighederne mulighed for at forbyde transit af produkter med dobbelt anvendelse. F.eks. vil myndighederne kunne forbyde, at en bestemt containertransport sejler igennem dansk søterritorium, hvis containeren indeholder produkter, der skal anvendes til masseødelæggelsesvåben.

Der er tale om et individuelt forbud, som myndighederne kan udstede på baggrund af konkrete efterretningsoplysninger om, at produkterne skal anvendes til masseødelæggelsesvåben.

Regeringen arbejder i den forbindelse for at præcisere transitreglerne for at sikre tilstrækkelig forudsigelighed og gennemsigtighed for transporterhvervet.

For så vidt angår mæglervirksomhed vil forslaget sikre kontrol med mæglervirksomhed ved handler mellem to tredjelande. Det betyder f.eks., at en mægler i EU skal søge om tilladelse hos myndighederne, hvis han formidler en handel mellem to tredjelande. Bestemmelsen træder kun i kraft, hvis mægleren enten selv er bekendt med eller har fået oplyst af myndighederne, at det pågældende produkt skal anvendes til masseødelæggelsesvåben. Er det tilfældet, skal mægleren altså indhente en tilladelse hos myndighederne, før han kan formidle handlen.

De nye regler for kontrol med transit og mæglervirksomhed er nødvendige for at kunne undgå sager, som vi tidligere har set, hvor bl.a. EU-borgere har medvirket til opbygning af atomvåbenprogrammer i kritiske lande.

Det såkaldte Khan netværk, der opererede fra Holland, er et kendt eksempel på, hvor galt det kan gå, når der ikke er den nødvendige kontrol med mæglervirksomhed. Den pakistanske videnskabsmand A.Q. Khan og hans netværk indkøbte produkter med dobbelt anvendelse, som bidrog til, at Pakistan blev i stand til at udvikle A-våben.

Regeringen finder, at der i formandskabets kompromisforslag overordnet set er fundet den rigtige balance mellem kontrol med spredning af masseødelæggelsesvåben og effektiv afvikling af lovlig handel.

FO Regeringen kan derfor samlet set tilslutte sig det foreliggende kompromisforslag fra formandskabet.

Per Clausen var i udgangspunktet positiv over for økonomi- og erhvervsministerens forhandlingsoplæg. Han ville dog gerne høre økonomi- og erhvervsministerens kommentarer til, at der nu bliver indføjet bestemmelser om, at landene skal have strafferetlige bestemmelser om produkter med dobbelt anvendelse, idet han mente, der var en tendens til, at EU begynder at bevæge sig ind på strafferettens område.

Morten Messerschmidt syntes, regeringens tilgang til sagen var fornuftig, og kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Økonomi- og erhvervsministeren takkede for de positive kommentarer.

I relation til Per Clausens spørgsmål om det strafferetlige sagde økonomi- og erhvervsministeren, at regeringen ikke har nogen problemer med, at man inden for EU-politikken har bestemmelser, som vedrører det strafferetlige samarbejde, ved at man f.eks. skriver, at der skal være en straf forbundet med at overtræde bestemmelserne, men det er det samlede Folketings holdning – og nu også EF-Domstolens holdning – at man ikke må indskrive præcis, hvordan straffen skal være. Det må man regulere enten via det mellemstatslige samarbejde i søjle 3 eller ved national lovgivning.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde udtalt sig imod det.

6. Meddelelse om standardisering i forbindelse med innovation

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2008) 0133

Rådsmøde 2891 – bilag 4 (revideret samlenotat side 61)

KOM (2008) 0133 – bilag 1 (henvendelse fra Forbrugerrådet af 17/9-08)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (072) – bilag 305, side 864 (seneste behandling i EEU 23/5-08)

Økonomi- og erhvervsministeren nævnte ikke dette punkt.

Morten Messerschmidt ville gerne høre lidt om regeringens holdning til nogle af hørings svarene, herunder Dansk Standards bekymringer ved, at standarderne skal være gratis, og Dansk Industris bemærkninger side 64 om, at der bør skelnes mellem forskellige typer af standarder, herunder virksomhedsdrevne standarder og formelle standarder.

Økonomi- og erhvervsministeren bekræftede, at Kommissionen lægger op til, at standarder, der understøtter EU-lovgivningen, på sigt skal være gratis og tilgængelige for alle. Tanken er, at især små og mellemstore virksomheder i højere grad vil anvende standarderne, hvis de er gratis. Som udgangspunkt er regeringen kritisk over for dette forslag, for det vil betyde, at deltagelsen i standardiseringsarbejdet vil blive dyrere, idet betalingen for standarder er et vigtigt finansieringsgrundlag for standardiseringsarbejdet. Økonomi- og erhvervsministeren mente, man her var i lidt af et skisma. I øjeblikket koster en standard typisk 500 kr. Vi må i hvert fald grundigt diskutere, om det er en god idé, at standarderne skal være gratis.

I relation til Dansk Industris bemærkninger om de såkaldte konsortiestandarder og formelle standarder sagde økonomi- og erhvervsministeren, at hun syntes, de afgørende standarder skulle udvikles i det europæiske standardiseringsarbejde, idet standarder, der udvikles i private konsortier, ikke har den samme legitimitet. Der er heller ikke den samme sikkerhed for, at alle beskyttelsesværdige hensyn er blevet afvejet i standarden. Økonomi- og erhvervsministeren tilføjede, at det indgår i de rådskonklusioner, som er foreslået, at det kan være en gevinst at sikre et bedre samspil mellem formelle standarder og konsortiestandarder. Dette er helt i overensstemmelse med den danske regerings holdning.

7. Kommissionens meddelelse om "Small Business Act"

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2008) 0394

Rådsmøde 2891 – bilag 3 (tillæg til samlenotat)

KOM (2008) 0394 – bilag 2 (grundnotat af 18/7-08)

EUU alm. del (072) – bilag 234 (regeringens høringsvar til Kommissionen)

Økonomi- og erhvervsministeren: Den sidste sag, jeg vil nævne for jer til orientering, er Kommissionens meddelelse om Small Business Act, som er punkt 7 på dagsordenen. Den retter sig mod de små og mellemstore virksomheder, SMV'erne. Punktet er på til drøftelse på rådsmødet den 25. september, mens det er hensigten at vedtage rådskonklusioner på rådsmødet til december.

Generelt hilser regeringen initiativet velkomment. De overordnede principper i forslaget kan danne baggrund for fokuserede tiltag til at skabe bedre rammevilkår for små og mellemstore virksomheder i EU, så de bliver endnu bedre rustet til de udfordringer, de står over for.

Men det er vigtigt, at disse principper bliver omsat til konkret handling, og det har regeringen også understreget over for Kommissionen.

Fra dansk side har regeringen fokuseret på en række særligt relevante indsatsområder.

En vigtig prioritet bør være at koble SMV-politikken til initiativerne inden for rammerne af bedre regulering. Som jeg allerede har sagt, er kampen mod de administrative byrder en stor udfordring for virksomheder generelt og for SMV'erne i særlig grad.

Et andet vigtigt indsatsområde er at forbedre SMV'ernes adgang til offentlige udbud, så de i højere grad tilskyndes til at byde ind på opgaverne. Det kan bidrage til at skabe vækst for SMV'erne, og det kan styrke samfundet generelt, fordi det forbedrer konkurrencen.

Et tredje indsatsområde er at sikre SMV'er lettere adgang til patenter og til patentbeskyttelse. Det er et område, der er af stor betydning for SMV'erne, fordi udgifterne til registrering og håndhævelse af patentrettigheder bebyrder dem uforholdsmæssigt meget.

De tre indsatsområder, jeg her har fremhævet, er blot nogle af de områder, som regeringen finder særligt vigtige, og som regeringen også har fremhævet over for Kommissionen. Samlet set er det regeringens holdning, at man opnår de bedste resultater ved at forbedre de generelle rammevilkår for SMV'erne. Den danske holdning til statsstøtte er velkendt og uændret: Vi skal have mindre statsstøtte, og den skal gøres mere fokuseret. Det skal naturligvis også gælde eventuelle støtteordninger med specifikt fokus på SMV'er, men som sagt vil det være langt bedre at fokusere på at forbedre rammevilkårene, hvilket regeringen aktivt vil arbejde for.

Kommissionens forslag udstikker de overordnede rammer for kommende tiltag. Når konkrete forslag foreligger, vil udvalget blive inddraget i overensstemmelse med den sædvanlige procedure for EU-sager.

Rumpolitik

8. Rådsresolution om fremtiden for europæisk rumforskning

– *Vedtagelse af rådsresolution*

KOM (2008) 0056

Rådsmøde 2891 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Videnskabsministeren: Punkt 8 på dagsordenen omhandler rumrådsmødet og en Rådsresolution om fremtiden for europæisk rumforskning.

Regeringen støtter den forelagte resolutionstekst.

EU og ESA har over for Rådet tilkendegivet, at de seneste års samarbejde om rumbaserede systemer til gennemførelse af EU's politikområder fortsætter – f.eks. inden for fiskeri-, landbrugs-, trafik-, miljø- og energipolitikken.

Den foreliggende resolution giver en kort status for det nuværende samarbejde, herunder primært Galileo og GMES, samt udstikker en række målsætninger for den fremtidige indsats.

Det indbefatter bl.a., at EU anerkender de teknologiske, brugerorienterede og strategiske fordele ved en stærk uafhængig rumfartssektor i Europa.

EU ønsker mere aktivt at markere sig som politisk aktør på den globale scene for rumfart.

Lone Dybkjær undrede sig over, at videnskabsministeren ikke nævnte Galileoprojektet, som godt kunne fortjene at få et lille svirp med på vejen. Hun betegnede Galileo som et totalt mislykket projekt, som økonomisk var helt ude i hegnet. Som hun læste teksten, ville man prøve at finde ud af, hvad vi kan lære af fejlene.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, om den analyse, der er lagt op til, rent faktisk vil blive sat i værk, hvilket hun betegnede som temmelig vigtigt, når man tænker på, hvor mange penge der er brugt, og hvor meget der er gået galt.

Videnskabsministeren sagde i svaret til Lone Dybkjær, at han ikke havde givet Galileo et svirp, i det han havde sagt i Europaudvalget, men Galileo er nævnt i samlenotatet, og Galileo er et projekt, der fortsætter under syvende rammeprogram.

Han kunne ikke på stående fod svare på Anne Grete Holmsgaards spørgsmål om tidshorizonten, men det ville man vende tilbage til.

Lone Dybkjær syntes ikke, videnskabsministeren sagde noget om, at der i resolutionsudkastet står, at man faktisk vil undersøge, hvorfor i alverden det gik galt, idet der står, at man opfordrer Kommissionen til at analysere projektet og lære af det. Hun mindede om, at nogle af partierne i sin tid sagde, at en fortsættelse af Galileoprojektet var at smide gode penge efter dårlige. Man skal også lære af de mislykkede projekter.

Videnskabsministeren havde noteret, hvad der var blevet sagt, men som det er nævnt i papirerne, vil Kommissionen på rådsmødet give en orientering om status

for projektet, så efter rådsmødet vil videnskabsministeren måske være blevet klogere, og så kan han give Europaudvalget en bedre orientering.

Den fungerende formand takkede for, at Europaudvalget efter rådsmødet får en tilbagemelding om, hvad der sker med hensyn til evalueringen af Galileoprojektet.

Forskning

9. Nanoteknologi

– *Rådskonklusioner*

KOM (2008) 0366

Rådsmøde 2891 – bilag 2 (sammenotat side 7)

Videnskabsministeren: Punkt 9 drejer sig om ansvarsbevidst nanovidenskabelig og nanoteknologisk forskning.

Nanoteknologi er et vigtigt område for Danmark og Europa, som der fortsat er store forventninger til.

Men som med al ny teknologi er der etiske aspekter, der bør tages hensyn til.

Kommissionen har derfor fremlagt en henstilling ledsaget af en frivillig adfærdskodeks for ansvarsbevidst nanovidenskabelig forskning.

Kodeksen indeholder nogle retningslinjer og generelle principper, der fremmer en ansvarsbevidst og åben måde at drive denne forskning på.

Kommissionen har også gennemgået de lovgivningsmæssige aspekter ved nanomaterialer i en meddelelse. Det konkluderes, at nuværende lovgivning er dækkende.

Danmark støtter det foreliggende forslag til konklusioner, herunder at problemstillingen adresseres via det europæiske samarbejde.

Per Clausen forstod, at regeringen var enig i Kommissionens konklusion om, at den eksisterende lovgivning dækker de risici, der er forbundet med nanoteknologi, samtidig med at man ved, at der ikke findes specifikke regler. Han gik ud fra, at regeringen er vidende om, at der findes en lang række konkrete begrundelser for, at materiale optræder anderledes, når de produceres ved hjælp af nanoteknologi. Det er der redegjort for i rapporter fra Teknologirådet, og det fremgår af den tværministerielle rapport, som kom i 2007. Derfor var han dybt overrasket over, at regeringen kunne indtage det standpunkt, at regelsættet er tilfredsstillende. Han vidste godt, at man ikke har de fornødne redskaber til at måle og vurdere risiciene, men Kommissionen lægger ellers megen vægt på sikkerhed og ansvarlighed i håndteringen. Hvis man virkelig er sikker på, at de regler og målemetoder, man har, er tilfredsstillende, hvorfor bliver man så ved at forske i det?

Videnskabsministeren sagde, at nanoteknologien udvikler sig meget stærkt og i øvrigt bliver brugt i flere og flere sammenhænge. Han mente, vi i Danmark er på forkant på dette område. Vi har haft nedsat faglige udvalg, vi har på det juridiske område nedsat tværministerielle udvalg, og når der er kommet noget fra EU, er det ting, vi har forholdt os til. Derfor har vi skrevet i materialet, at vi føler os dækket godt ind. Men vi kender ikke alle risici, og vi har ikke afklaret alle udeståender. Videnskabsministeren tilføjede, at ikke mindst det nationale forskningscenter for arbejdsmiljø har gjort utroligt meget.

Per Clausen var enig i, at vi i Danmark har gode forskere på området. Men det er ikke rigtigt, når videnskabsministeren siger, at den eksisterende lovgivning er dækkende. Problemet er, at vi ikke ved præcis, hvordan kontrolindsatsen skal udformes konkret. Som et eksempel nævnte han, at de regler, vi har i dag, tager udgangspunkt i nogle mængdemæssige grænseværdier, som gælder almindeligt fremstillede materialer, men når man anvender nanoteknologi, ændrer materialerne på mange måder karakter, så de kontrolmetoder, vi anvender, er ikke tilstrækkelige. Men regeringen har altså valgt at sige, at vi håber på, at vi kan finde på nogle nye kontrolmuligheder og nye regler, inden det går galt.

Videnskabsministeren syntes ikke, det var rimeligt, hvad Per Clausen sagde om regeringens passivitet over for nanoteknologi. Regeringen siger ikke, at den hellige grav er vel forvaret, men der sker så mange ting hele tiden, så det er svært at forudse, hvad der vil ske om nogle få måneder. Så sent som i sidste måned gav man en bevilling fra Videnskabsministeriet til at fokusere på arbejdsmiljøet i forbindelse med håndteringen af nanopartikler. I øjeblikket har vi en undersøgelse i gang vedrørende forbrugernes holdning til nanoteknologi, og derudover har man en dialog med de dele af industrien, der beskæftiger sig med nanoteknologi.

10. Forskermobilitet

– *Rådskonklusioner*

KOM (2008) 0317

Rådsmøde 2891 – bilag 2 (samlenotat side 13)

Videnskabsministeren: De sidste tre punkter på dagsordenen, punkt 10-12, udspringer af disse års intensiverede europæiske forskningssamarbejde omkring videreudviklingen af Det Europæiske Forskningsrum.

En dansk hovedprioritet er udviklingen af et europæisk forskningsrum, hvor viden, ideer, forskere og studerende kan færdes frit.

Målet er at gøre fri bevægelighed for viden til "den femte frihed" og etablere et indre marked for viden, som vil bidrage til at indfri Lissabonstrategiens målsætninger.

Punkt 10 vedrører etablering af et fælles europæisk arbejdsmarked for forskere. Europa skal kunne uddanne, fastholde og tiltrække de bedste forskningstalenter. Det skal sikre, at det nødvendige antal kvalificerede forskere er til rådighed.

Kommissionen foreslår, at der bliver udviklet et partnerskab mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Lone Dybkjær håbede, at forskerne fik lov til at tage deres ægtefælle med, når de drog rundt i det europæiske. Det behøvede videnskabsministeren ikke kommentere på, tilføjede Lone Dybkjær.

Videnskabsministeren sagde vedrørende forskermobilitet, at netop som et lille land støttede vi de tiltag, der gøres med hensyn til forskermobilitet. Men det specifikke spørgsmål, som Lone Dybkjær var inde på, mente han, det ville være bedre at spørge andre ministre om.

11. Mod fælles programmering inden for forskning. Samarbejde for at tackle fælles udfordringer mere effektivt

– *Præsentation ved Kommissionen / orienterende debat*

KOM (2008) 0468

Rådsmøde 2891 – bilag 2 (samlenotat side 19)

Videnskabsministeren: Punkt 11 omhandler Kommissionens forslag til udarbejdelse af en fælles vision for, hvordan større samfundsmæssige udfordringer kan imødekommes gennem fælles forskningsprogrammer.

I udgangspunktet er en fælles indsats prisværdig. Men forudsætningen må være, at det har relevans, er anvendeligt og vil give den nødvendige merværdi.

12. Alzheimers

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 2891 – bilag 2 (samlenotat side 24)

Videnskabsministeren: Endelig vedrører punkt 12 et formandskabsinitiativ for en fælleseuropæisk indsats mod kroniske aldersbetingede neurologiske sygdomme, særligt Alzheimers.

Disse folkesygdomme udgør en central sundhedsmæssig udfordring. Alene i Danmark lever omkring en tredjedel af befolkningen med én eller flere kroniske sygdomme.

Det er vores vurdering, at der på dette område er behov for en fælleseuropæisk indsats. Danmark vil kunne bidrage betydeligt til arbejdet, da vi har flere stærke forskningsmiljøer netop på dette felt.

Danmark agter at støtte de tre foreliggende forslag til konklusioner.

Lone Dybkjær ville gerne vide, hvad begrundelsen var for lige at tage Alzheimers frem som en sygdom, man skal samarbejde om. Det er en alvorlig sygdom, men den er meget udbredt, og måske er sygdomme, som ikke er så udbredte, i højere grad nogle, man bør samarbejde om. Er det bare fordi formandskabet sætter noget, som er oppe i tiden, på dagsordenen?

Videnskabsministeren bekræftede, at der er tale om et formandskabsinitiativ. Der er mange sygdomme, som vi sikkert med fordel kan samarbejde om, men han syntes nu ikke, det var så dårligt at tage Alzheimers frem, idet det er en sygdom, der forskes meget i i flere af EU-landene. Alzheimers rammer desværre alt for mange, og med den alderssammensætning, vi får, er det uundgåeligt, at den vil ramme flere og flere. Men det udelukker ikke, at man også kan tage andre sygdomme op.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 2990 (retlige og indre anliggender) den 25. september 2008

Integrationsministeren: Jeg forelægger alle dagsordenspunkterne forud for rådsmødet for retlige og indre anliggender den 25. september 2008, da dagsordenen kun vedrører Integrationsministeriets område.

Alle punkterne er til orientering.

Jeg vil nævne punkterne 1, 2, og 6. For så vidt angår de øvrige punkter henvises til det oversendte samlenotat.

Jeg kan oplyse, at punkterne 4 og 7 ikke er på dagsordenen for rådsmødet.

1. Ophold for tredjelandstatsborgere, der er gift med EU-borgere, og bekæmpelse af ulovlig indvandring – Opfølgning på EF-Domstolens dom i sag C-127/08, Metock m.fl. mod Irland

– *Drøftelse*

Rådsmøde 2890 – bilag 2 (tillæg til samlenotat)

EU-note (072) – E 57 (notat af 26/8-08 om behandling af opholdsdirektivet)

EU-note (072) – E 56 (oversigt af 21/8-08 over EU-domme om familiesammenføring og fri bevægelighed)

EU-note (072) – E 51 (notat af 28/7-08 om EF-Domstolens evaluering af krav om opholdstilladelse for tredjelandborgere af 28/7-08)

EU-note (072) – E 54 (notat af 8/10-03 om dom fra EF-domstolen vedr. retten til opholdstilladelse for udenlandske ægtefæller)

EU-note (072) – E 53 (notat af 24/7-02 om EF-Domstolens dom om opholdstilladelse til udlændinge, som er gift med EU-statsborgere)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 407, side 1219 (senest behandlet i EUU 12/8-08)

Integrationsministeren: Formandskabet har sat punktet om Metockdommen på dagsordenen efter dansk ønske.

Jeg vil lige komme med et par ord om Metockdommen, selv om jeg godt ved, at I kender den i forvejen. Som I ved, har vi fundet, at den har nogle helt forkerte konsekvenser set ud fra de forhandlinger, man ellers har i EU om bekæmpelse af illegal indvandring. Derfor har vi bedt om at få den på dagsordenen i næste uge.

Jeg vil selvfølgelig fremhæve, at vi i forvejen prøver at bekæmpe illegal indvandring. Jeg vil sige, at vi må prøve at se på, hvordan vi kan afbøde de uheldige konsekvenser af dommen.

Metockdommen blev som bekendt afsagt den 25. juli 2008. Domstolen nåede frem til, at medlemsstaterne ikke kan kræve, at tredjelandstatsborgere har haft

forudgående lovligt ophold i en anden EU-stat, før de kan familiesammenføres med en EU-borger, der har gjort brug af retten til fri bevægelighed.

Dommen handlede om det såkaldte opholdsdirektiv, og selv om denne sag handler om udlændingepolitik, er opholdsdirektivet et indre markedsdirektiv og dermed ikke omfattet af retsforbeholdet.

Det siger sig selv – som vi også har givet udtryk for tidligere – at vi er medlemmer af EU, og vi efterlever dommen. Det, vi synes er en udfordring, er, at en tredjelandsborger, som ellers ikke ville kunne opnå lovligt ophold, fremover vil kunne lovliggøre deres ophold gennem ægteskab med en EU-borger, der har gjort brug af sin ret til fri bevægelighed. Vi mener, vi kan risikere, at man i øget omfang vil forsøge at bringe EU-reglerne i spil for at opnå familiesammenføring. Det vil undergrave nationale regler og egentlig også EU-afgørelser og retsakter, der vedrører asyl og indvandring.

Det er selvfølgelig vigtigt hele tiden at understrege – som jeg også har gjort det under debatten – at det er ikke fordi Danmark har haft et stort antal sager hidtil, selv om vi ved, at Sverige i dag ikke kræver lovligt ophold. Alligevel står det klart for os, at dommen vil kunne føre til en mere systematisk anvendelse af de EU-regler, der nu gælder efter dommen. Det er det, som vi vil prøve at imødegå. Vi ser også muligheder for, at man vil forsøge gennem rene proformaægteskaber at få de attraktive opholdstilladelser. Man kan også være bekymret for, at der kommer flere tvangsægteskaber og udnyttelse af asylsystemet, hvilket også kan være med til at undergrave hele tilliden til asylsystemet – i hvert fald sådan som vi har indrettet os i Danmark.

Alt det er selvfølgelig uheldigt. Derfor er det altså, vi har bedt om at få det på dagsordenen til rådsmødet. Inden da har bl.a. de medarbejdere, der sidder her, gjort en kæmpe indsats ved drøftelser med Kommissionen for at diskutere, hvordan vi kan afbøde konsekvenserne. Men selv om det skulle lykkes, mener vi alligevel, det er et så principielt problem og så meget i strid med det, vi så sent som på det sidste rådsmøde diskuterede, at vi altså har bedt om at få det sat på for at få en diskussion om de mulige initiativer, der er på europæisk plan.

Det, vi har som mål – for at sige det stærkt forenklet – er, at retstilstanden simpelt hen rulles tilbage til før dommen, sådan at det stadig væk er helt klar EU-ret, at der skal være et lovligt ophold, før man kan få familiesammenføring med en, der har udnyttet retten til den frie bevægelighed. Det var jo en klar del af EU-retten inden. Det står i en tidligere dom, Akrichdommen. Domstolen har selv sagt, at man simpelt hen omgør Akrichdommen. Vi ønsker altså at komme tilbage til den gamle retstilstand. Jeg vil forsøge at forklare mine kolleger i Rådet, hvordan vi ser på det. Det vil blive vanskeligere at styre den illegale indvandring, sådan som det er det erklærede mål i Rådet. Da vi nu har fået øje på det, mener vi, det er vigtigt, at vi får de andre lande til at erkende, at her er et problem.

Hvad ligger der så i det? Der ligger jo flere muligheder, også processuelt, men det er klart, at det er selvfølgelig nummer et, hvis vi på det lange sigt kan få ændret opholdsdirektivet, sådan at det står klart dér. Men under alle omstændigheder at retstilstanden rulles tilbage. I det hele taget er det naturligt, når vi sidder i Rådet

og diskuterer bekæmpelse af illegal indvandring, at der er en bro over til opholdsdirektivet, så det står helt klart, at en sådan bevægelighed skal altså ikke benyttes til at styrke den ulovlige indvandring. Det er jo selvmodsigende, som det står lige i øjeblikket med dommen på den ene side og immigrationspagten og de drøftelser, der er i ministerkredsen, på den anden side.

Det er også vigtigt for regeringen, at vi i den diskussion, vi har om den europæiske indvandrings- og asylpagt under det franske formandskab, får tilkendegivet, at EU i sit arbejde på andre politikområder ikke må virke imod bekæmpelse af ulovlig indvandring. Altså at vi undgår den selvmodsigelse, hvor den ene hånd ikke ved, hvad den anden gør.

Jeg vil gerne understrege, at der efter EU-reglerne – også som de er fortolket af Domstolen i Metocksagen – under alle omstændigheder er mulighed for at slå ned på misbrug eller snyd. Det er der mulighed for efter dommens ordlyd.

Hertil kommer, at Kommissionen alligevel – det fremgår af direktivet – skal evaluere opholdsdirektivet. Det er oplagt, at vi i den forbindelse kommer med vores synspunkter. Det er en kærkommen lejlighed. Vi må have vores synspunkter ind i forbindelse med evalueringen, så vi bliver enige om, hvordan vi skal slå ned på de misbrug, som man i ministerkredsen helt klart ønsker at bekæmpe.

Kommissionen og medlemslandene vil se nærmere se på mulighederne for en øget udveksling af erfaringer og et fælles afrapporteringssystem af misbrugstilfælde. Det siger sig selv, at det er et samarbejde, som vi støtter også efter denne dom.

Morten Messerschmidt spurgte, hvad det præcist er regeringen sigter efter, idet han pegede på, at der havde været nogen flik-flak – måske ikke så meget fra integrationsministerens side som fra hendes parlamentariske kolleger. Vi hørte på et tidspunkt, at man mente, det var et problem, at Domstolen havde truffet en så vidtgående beslutning, som der her er tale om, mens andre fra integrationsministerens parti har sagt, at Domstolen bare har gjort det, der må forventes af Domstolen, og at problemet skyldes, at politikerne har været smådumme og ikke har lavet ordentlige regler. Mener integrationsministeren, at der har været tale om, hvad jeg vil kalde en fuldt berettiget kritik af Domstolen?

Morten Messerschmidt mente, regeringen af al kraft havde forsøgt at vige uden om spørgsmålet om grundlovsmedholdeligheden af den trufne afgørelse. Har Danmark nogen sinde overdraget suveræniteten hvad angår udlændingepolitikken? Det mente Morten Messerschmidt ikke. Hverken ved tiltrædelsesloven fra 1972 eller senere.

For det tredje spurgte Morten Messerschmidt, hvordan de øvrige EU-lande forventes at fortolke dommen, som kun tager stilling til en meget konkret situation med reference til Irland. Man kunne derfor sige, at dommen blot drejer sig om, at der for afrikanske asylsøgere ikke behøver at være lovligt ophold, og at dommen ikke handler om familiesammenføring generelt.

Endelig spurgte Morten Messerschmidt, hvordan integrationsministeren vurderede tidsperspektivet for at få ændret direktivet. Selv mente han ikke, det kunne gøres på et år, men ville tage meget lang tid.

Per Clausen ville gerne deltage i en vendetta mod Domstolen, men mente, den foreliggende dom var temmelig dårlig egnet dertil, idet man kan finde domme, som mere tydeligt er politikskabende.

Han kunne forstå, at integrationsministeren nu koncentrerede sig om dommen, altså at det eneste, hun går efter, er at få ændret reglerne, sådan at man skal have lovligt ophold i et EU-land for at kunne bruge reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed.

Han mente, det var mere præcist, når man i papirerne taler om personer, som endnu ikke har opnået opholdstilladelse, end når integrationsministeren talte om illegal og ulovlig indvandring, idet der findes mange måder at opholde sig i et EU-land på, f.eks. som asylsøger, som endnu ikke har fået sin sag behandlet, eller som asylsøger, der ikke kan sendes tilbage til hjemlandet. Derfor mente han, man skulle holde op med at tale om ulovlig og illegal indvandring.

Kan integrationsministeren forklare, hvordan Metockdommen gør proformaægteskaber og tvangsægteskaber lovlige?

Lidt i periferien af sagen spurgte Per Clausen til sidst om, hvornår man egentlig har lavet den undersøgelse, der dokumenterer, at 24 års reglen og tilknytningskravet reducerer antallet af proformaægteskaber og tvangsægteskaber.

Kim Mortensen pegede på, at integrationsministeren nu siger, man forventer, at der kommer mange flere sager, mens statsministeren tidligere har sagt, at det kun drejer sig om et hjørne af udlændingelovgivningen, og ville på den baggrund gerne have en vurdering af, hvor stor en stigning regeringen forventer der kommer i antallet af sager.

Når regeringen siger, at det, man ønsker, er at rulle EU-retten tilbage, har den så en formodning om, hvordan et sådant krav vil blive modtaget i de andre lande? Vil en ændring af direktivet kræve enighed i alle lande?

I anledning af integrationsministerens udtalelse om, at dommen vil undergrave nationale regler, spurgte Kim Mortensen, om regeringen overvejer ændringer i dansk lovgivning og i danske regler på baggrund af dommen og udfaldet af forhandlingerne på rådsmødet – og i givet fald hvilke ændringer.

Helle Sjelle syntes, det var ganske glimrende, at regeringen havde bedt om at få en drøftelse af dommen med henblik på at få retstilstanden rullet tilbage. Betyder det, at man på nuværende tidspunkt er færdig med at analysere konsekvenserne af dommen? Hvor mange drøftelser regner regeringen med at man skal igennem i EU, før man kan få en afklaring? Altså hvad er tidshorizonten?

Helle Sjelle spurgte, om man har forsøgt at adressere denne problematik i den kommende immigrations- og asylpagt.

Astrid Krag spurgte ligesom Per Clausen, hvordan dommen gør proformaægteskaber og tvangsægteskaber lovlige. I den forbindelse pegede hun på, at integrationsministeren dels havde sagt, at vi risikerer, at antallet af sager, hvor man vil

benytte EU-retten, vil stige, og samtidig siger, at vi stadig kan slå ned på misbrug. Hvilken af de to holdninger er gældende?

Hvilket belæg har integrationsministeren for at sige, at vi vil stå med mange flere sager fremover, hvor folk vil benytte EU-retten til at opnå familiesammenføring i Danmark?

Lone Dybkjær undrede sig over, at integrationsministeren talte om illegal indvandring. Hun var helt med på, at dommen drejer sig om nogle asylsøgere, som ikke har fået asyl, men nogle af dem havde giftet sig. Nogle af dem havde fået børn sammen, så helt pro forma kunne ægteskabet vel ikke være. Statsborgere kan godt gifte sig med en tredjelandsborger, og hvis man har gjort det, kan man vel godt bevæge sig rundt i EU, for så er man jo en familie.

Lone Dybkjær henviste til det svar af 15. august, man havde fået fra Integrationsministeriet på det spørgsmål, man havde stillet om kravene til giftermål og ophold i de andre EU-lande. I svaret henvises der til, at man har oversendt noget materiale i 2003. Nu siger integrationsministeren selv, at der er tale om et område, som er under voldsom udvikling, og så er noget materiale, som er 5 år gammelt, måske ikke så relevant. Derfor spurgte Lone Dybkjær, om integrationsministeren ikke ville bruge nogle ressourcer på at finde ud af, hvordan reglerne egentlig er i de andre lande. Måske kunne man bede repræsentationen i Bruxelles om at tale med kollegerne. Lone Dybkjær tilføjede, at hun ville rejse sagen helt generelt over for Præsidiet og høre, om Præsidiet ikke fandt, at det var utilstedeligt, at regeringen ikke ville bruge ressourcer på at besvare et spørgsmål om en sag, som har været diskuteret så meget.

Anne Grete Holmsgaard syntes ikke, det var lysende klart, hvad regeringen forventer at få ud af mødet den 25. september. Integrationsministeren siger, at man vil have retstilstanden rullet tilbage til, hvad der var gældende før Metockdommen, altså til hvad der gjaldt efter Akrichdommen. Men er forholdet ikke det, at Akrichdommen ikke er i overensstemmelse med de tidligere domme, som er mere i overensstemmelse med Metockdommen?

Anne Grete Holmsgaard spurgte, hvilke tilbagemeldinger regeringen på nuværende tidspunkt har fået om, hvordan man ser på spørgsmålet i de andre lande, idet hun tilføjede, at det ikke var hendes indtryk, at det var noget, man diskuterede så voldsomt i de andre lande.

Integrationsministeren sagde i anledning af Morten Messerschmidts bemærkninger om flik-flak, at hun hele tiden havde sagt, at hun var utilfreds med dommen og politisk ville prøve at få direktivet ændret. Det er det, hun vil forsøge at gøre på ministermødet. Der er 27 lande i EU, og når de skal blive enige om nogle regler, må de selvfølgelig blive meget elastiske, hvilket giver Domstolen et stort spillerum. Hvis man synes, det går for vidt, må man forsøge at få ændret direktivet for at få ændret på den retstilstand, der fastlægges af dommen.

På det helt korte sigt kan regeringen forhåbentlig inden for meget kort tid melde ud med, hvordan sagerne vil blive behandlet i Danmark efter Metockdommen.

Integrationsministeren var ikke parat til at holde et langt foredrag om grundloven, men fremhævede, at hun ville forsøge at få rullet retstilstanden tilbage til det, den

var før Metockdommen, og så ville spørgsmålet om grundlovsmedholdeligheden ikke blive relevant.

I svaret til Morten Messerschmidt medgav integrationsministeren, at dommen kun vedrører afviste asylansøgere, men som vi læser dommen – i og med at den omgør Akrichdommen – betyder den også, at man ikke kan kræve lovligt ophold. Det er helt afgørende for Danmark, at vi har mulighed for at kræve lovligt ophold, og at vi ikke er tvunget af EU-retten til at opgive det krav.

Integrationsministeren ville ikke gøre sig klog på, hvor lang tid det ville tage at få ændret retstilstanden, men hun pegede på, at der allerede var en evalueringsproces i gang, og derfor syntes hun, det var naturligt at benytte lejligheden til at tage dette spørgsmål med.

Integrationsministeren forstod godt, at det var et kæmpe problem for Enhedslisten, at man på den ene side var imod EU og imod EF-Domstolen, og på den anden side har Domstolen afsagt en dom, Enhedslisten er jublende glad for. Integrationsministeren pointerede, at det er rent principielt, hvad hun kommer med, og når vi i EU arbejder på at få ændret retstilstanden, er det ikke kun af hensyn til Danmark, men også fordi der i Ministerrådet er et klart ønske om at bekæmpe illegal indvandring. Derfor er det fuldstændigt selvmodsigende, at Domstolen vil fremme noget, som ministrene forsøger at bekæmpe. Vi foretager ikke lovændringer, hver gang der er kommet en dom. Vi fortolker de domme, som vedrører udlændingeretten, og fastsætter så regler, som svarer til dem, i erkendelse af, at vi er forpligtet til at følge dommene. Det gælder også denne dom.

I anledning af at Per Clausen ønskede, at integrationsministeren brugte et andet ord end illegal indvandring, sagde hun, at nu drejer diskussionen i EU sig om illegal indvandring, og det mente hun også, der var tale om, når man har fået afslag på en opholdstilladelse. Så er man i landet ulovligt. Det kan også gælde de andre manglende opholdsgrundlag, som Per Clausen er inde på.

Integrationsministeren opfattede det lækkede notat på den måde, at man skrev, hvad der ville ske, hvis man ikke foretog sig noget, men det er netop det, vi gør ved vor måde at indrette reglerne på herhjemme og ved at rejse sagen i EU.

Med hensyn til proformaægteskaber og tvangsægteskaber sagde integrationsministeren, at Integrationsministeriet netop har offentliggjort en række tal, som viser, at vi har opnået det, vi ville. 24 års reglen virker. Meget tyder på, at vi også har hjulpet en del unge kvinder til at blive fri for proformaægteskaber og tvangsægteskaber. Vi ønskede, at 24 års reglen skulle virke præventivt, og det har den gjort. Integrationsministeren tilføjede, at når hun nævnte proformaægteskaber og tvangsægteskaber, var det fordi man kan forvente, at der efter den dom vil komme langt flere ansøgninger om familiesammenføring. Det er rigtigt, at vi hele tiden har kunnet afvise proformaægteskaber, men hvis der kommer ti gange så mange ansøgninger, bliver der ti gange så meget arbejde. Det bliver meget bøvlet.

I svaret til Kim Mortensen angående statsministerens udtalelse om, at der er tale om et hjørne, sagde integrationsministeren, at man kan diskutere, hvor stort et hjørne det er. Det lader sig ikke gøre op i procenter. Sagen er, at regeringen ønsker at lukke det hul og dæmme op for det, så der ikke åbnes en større port. Det

er det nationale spor. Desuden forfølger vi EU-sporet, hvor vi forsøger at få retstilstanden rullet tilbage, så de danske regler ikke undergraves.

I relation til, om det kræver lovændringer i Danmark, sagde integrationsministeren, at i Danmark skriver vi ikke domme ind i lovgivningen, men vi har en bestemmelse om, at EU-retten har forrang, og så indretter vi bekendtgørelsen efter dommene. Integrationsministeren forestillede sig altså ikke umiddelbart, at vi skulle ændre den danske lovgivning, men hun kunne selvfølgelig ikke helt afvise, at man på et eller andet tidspunkt kunne gøre det. Det ligger imidlertid ikke i kortene i øjeblikket.

Integrationsministeren takkede Helle Sjelle for støtten. Det er klart, at vi forsøger at få en erklæring med om denne sag i pagten. På den måde er dommen faldet på et heldigt tidspunkt, idet man netop nu diskuterer illegal immigration.

Integrationsministeren sagde i svaret til Astrid Krag, at de flere ansøgninger giver et helt andet pres på udlændingemyndighederne – uanset at reglen er, at man kan afvise proformaægteskaber i dag.

I svaret til Lone Dybkjær bekræftede integrationsministeren, at en statsborger, der har giftet sig, kan bevæge sig rundt. Men vi ønsker, at det kun skal gælde, når vedkommende ægtefælle har lovligt ophold. Det er det, vi arbejder efter.

I anledning af Lone Dybkjærs ønske om, at regeringen skal foretage en sammenligning af familiesammenføringsreglerne i de forskellige EU-lande, sagde integrationsministeren, at det ville tage flere år at lave en sådan rapport, og hun syntes ikke, man skulle bruge så mange ressourcer hertil i Integrationsministeriet.

I anledning af Anne Grete Holmsgaards spørgsmål, om det ikke er problematisk med de mange domme, sagde integrationsministeren, at hver gang der kommer en dom, har vi selvfølgelig en pligt til at studere den grundigt, og det er præcis det, man gør. I den forbindelse samarbejder Integrationsministeriet med andre ministerier, herunder Justitsministeriet og Udenrigsministeriet, og det er en af grundene til, at det tager lang tid.

Med hensyn til tilbagemeldinger fra de andre lande, som Anne Grete Holmsgaard spurgte om, henviste integrationsministeren til, at der var en række lande, som intervenerede i forbindelse med dommen af forskellige grunde, men så vidt hun vidste, var Danmark det eneste land, hvor der havde været en folkelig debat om dommen. Hun havde ved at bruge Google set, at Die Grüne i Tyskland jublede over dommen. Vi holder os selvfølgelig løbende orienteret om holdningerne i de andre lande, men det siger sig selv, at vi forud for rådsmødet i særlig grad vil have kontakt til de andre lande. Vi har en forventning om, at flere lande vil tage ordet på ministermødet – enten for at støtte os eller for det modsatte. Integrationsministeren ville ikke sige, hvad de andre lande havde sagt til hende. De måtte selv offentligt give udtryk for deres mening. For os er det vigtigt, at man i de andre lande ved, hvilke problemer vi mener dommen rejser – ikke bare for Danmark, men for Europa.

Anne Grete Holmsgaard sagde, at hun ikke havde talt om, at der var for mange domme, men havde sagt, at Akrichdommen adskilte sig fra de tidligere domme.

Per Clausen gjorde opmærksom på, at integrationsministeren på et tidspunkt havde givet udtryk for et synspunkt, Enhedslisten er enig i, da hun kritiserede, at EF-Domstolen politiserer. Men han forstod, at ministeren nu havde det synspunkt, at det kun var denne dom, hun kritiserede. Hun havde ikke noget imod det overordnede mål for EU, nemlig at sikre så megen integration som mulig.

Han forstod, at integrationsministeren ønskede retstilstanden ført tilbage til det, den var før Metockdommen, men gjorde opmærksom på, at der før Akrichdommen var afsagt en række domme, som mindede om Metockdommen.

Per Clausen forstod, at det godt kunne tage nogen tid at ændre direktivet, og bad derfor integrationsministeren løfte sløret for, hvilke ting man kan gøre i EU for at rulle retstilstanden tilbage, inden direktivet bliver ændret.

Han forstod på integrationsministeren, at det nok ville være det rigtigste at tale om folk, der ikke har fået opholdstilladelse. Hvorfor brugte integrationsministeren så en anden betegnelse?

Per Clausen syntes ikke, det lykkedes for integrationsministeren at etablere en sammenhæng mellem proformaægteskaber og tvangsægteskaber – udover den banale konstatering, at jo flere ægteskaber, der indgås, jo større er formodningen for, at nogle af dem er proformaægteskaber eller tvangsægteskaber. Per Clausen tilføjede, at det findes der en meget klar løsning på, men han troede nu ikke, Venstre ville tage et totalt opgør med ægteskabsinstitutionen.

Morten Messerschmidt ville gerne høre om integrationsministerens syn på spørgsmålet om grundloven, som hun som folketingsmedlem havde været et stor forsvarer af. Når integrationsministeren finder det relevant at diskutere grundloven, men bare ikke synes, det er det rette tidspunkt, hvornår er det så det rette tidspunkt? Morten Messerschmidt tilføjede, at en af de muligheder, vi har for ikke at efterleve EU-reglerne, er hvis vi ikke har forfatningsmæssig mulighed for at følge dem, og her kan det være et Columbusæg for regeringen at sige, at det kræver en ændring af den danske grundlov at følge Metockdommen. Derfor forstod han ikke, at regeringen var så afvisende over for at fokusere på den ret åbenlyse overtrædelse af grundlovens § 20, som der efter hans opfattelse var tale om. Det er, som om man hellere vil begå grundlovsbrud end traktatbrud.

Astrid Krag syntes, det var en lidt uhyggelig logik, at vi helst ikke vil have, at der er flere, som benytter det retskrav, de har, for så vokser mængden af sager. Hun mente, man måtte tilføre de ressourcer, der skal til, for at man kan lave en ordentlig sagsbehandling. Hvorfor er integrationsministeren i øvrigt så sikker på, at det er misbrugstilfældene, som stiger? Hvorfor kan det ikke blot være antallet af giftermål mellem to, som har forelsket sig i hinanden?

Kim Mortensen forstod, at regeringen ville forfølge både det europæiske spor og det nationale spor. I den forbindelse pegede han på, at når vi før har været ude for EU-regler, som vi ikke brød os om, så havde de fem partier, der står bag den europapolitiske aftale, sammen med arbejdsmarkedets parter fundet ud af, hvad vi kan gøre i forhold til den nationale lovgivning. Det har ikke været tilfældet i dette tilfælde, hvor han forstod, at regeringen forhandlede med et af de partier, der ikke

er med i den europapolitiske aftale. Han spurgte, hvilke overvejelser regeringen gør sig i forhold til det nationale spor.

Når integrationsministerens vurdering er, at dommen vil føre til mange flere sager, må hun også have en vurdering af, hvor mange flere sager det vil komme til at dreje sig om.

Hvis vi på rådsmødet sammen med de andre lande skal have rullet retstilstanden tilbage, hvor stor tilslutning skal vi da have på rådsmødet fra de andre lande?

Lone Dybkjær forstod, at integrationsministeren stadig væk afviste at bruge tid på at få belyst, hvad reglerne er i de andre lande med hensyn til statsborgeres mulighed for at gifte sig med tredjelandsborgere. Hun pointerede, at hun ikke ville have en detaljeret redegørelse for alle familiesammenføringsreglerne, blot 2-3 hovedprincipper i de enkelte lande. Lone Dybkjær ville stille et nyt spørgsmål og bede integrationsministeren hurtigt tilkendegive, om hun vil komme med en besvarelse. Det vil være af betydning for Folketingets videre arbejde med denne sag.

Lone Dybkjær spurgte, om integrationsministeren vil blande sig i, hvilke regler man har i andre lande. Skal de være ligesom vores regler?

Lone Dybkjær nævnte som eksempel, at hvis en tysker rejser til Irland og dér forelsker sig i en afvist asylsøger og tager tilbage til Tyskland og gifter sig med hende efter de tyske regler, så vil vedkommende formentlig have lovligt ophold i Tyskland, og så kan tyskeren tage hende med til Irland.

Lone Dybkjær bad om, at Europaudvalget får oversendt de andre landes interventioner i forbindelse med dommen, gerne på engelsk eller subsidiært fransk.

Anne Grete Holmsgaard ville gerne vide, om integrationsministeren er enig i, at det er Akrichdommen, der er den afgørende i forhold til de tidligere domme og i forhold til Metockdommen.

Integrationsministeren sagde i anledning af Per Clausens udtalelser om, at EF-Domstolen politiserer, at der er meget store forskelle på f.eks. dansk ret og traditioner og visse andre landes ret og traditioner, når det drejer sig om forholdet mellem den lovgivende og den dømmende magt. Når hun sad i rådsmødet og diskuterede illegal indvandring, og der så dagen efter afsiges en dom, som modvirker det, ministrene sad og arbejdede med, så syntes hun, det var selvmodsige. Man kan godt sige, at Domstolen er politiserende, men det er ikke det samme som at sige, at Domstolen gør noget ulovligt, og det vil Danmark ikke rette sig efter. Regeringen har aldrig talt om, at vi skulle begå traktatbrud.

Integrationsministeren pointerede, at dommen giver nogle muligheder for, at vi kan stille nogle krav til sagsbehandlingen og stille betingelser for, at man kan komme ind i Danmark.

Regeringen ønsker at føre en fast og fair udlændingepolitik, og derfor er det simpelt hen sundt fornuft at sige, at man ikke skal kunne komme ind i andre lande uden at have et lovligt ophold. Det vil jo tiltrække illegale indvandrere fra hele verden. Det var det, hun fra den allerførste dag havde gjort opmærksom på. Det gælder, uanset om man kalder det det ene eller det andet. Det er jo et signal til

omverdenen om, at man bare kan komme ind i EU og blive gift, og så skal man nok få opholdstilladelse et eller andet sted.

Integrationsministeren sagde i svaret til Morten Messerschmidt, at hun havde forsvaret grundloven til enhver tid i forhold til lovgivning, som Folketinget har vedtaget, men hun havde aldrig udtalt sig om EU, før hun blev minister. Når Morten Messerschmidt siger, der er tale om en åbenlys overtrædelse af grundloven, hænger det nok sammen med hans partis holdning til EU. Regeringen og Dansk Folkeparti har i alle årene kunnet finde en fælles udlændingepolitik, selv om de har været tindrende uenige om EU.

I svaret til Astrid Krag pointerede integrationsministeren, at det, det handler om for regeringen, er, at der er et forudgående lovligt ophold. Men vi er bundet af EU-retten. Derfor foreligger der en ny situation.

Det er rigtigt, som Kim Mortensen siger, at regeringen vil køre både EU-sporet og det nationale spor. Vi vil være sikre på, at vi ikke handler i modstrid med EU-retten, og derfor har embedsmændene også været i EU flere gange for at prøve at få en forståelse for, hvad vi gør. Det er ikke sådan, at Kommissionen skal godkende, hvad vi gør, men det er naturligt at drøfte sagen med EU, for vi er selvfølgelig ikke interesseret i, at der rejses retssager mod os. Vi har en interesse i at fortolke dommen sådan, at den er i så stor overensstemmelse med den danske udlændingepolitik som overhovedet muligt.

I anledning af Kim Mortensens spørgsmål om, hvordan proceduren for en ændring af direktivet er, nævnte integrationsministeren, at man er i gang med en evaluering, og skal der ske ændringer i direktivet, så er det Kommissionen, der skal foreslå dem, og så skal der være et kvalificeret flertal for ændringerne i Rådet, og bagefter skal Europa-Parlamentet også tilslutte sig dem.

Integrationsministeren ville ikke love Lone Dybkjær, at hun kunne komme med 2-3 hovedprincipper for hvert land, men hun ville se på spørgsmålet. Man ser på alle de spørgsmål, der stilles, og så svarer man, hvad man mener er rigtigt. Man kan ikke nøjes med at se på, om der er en 24 års regel eller en 18 års regel. Man må gå ind i, hvem en sådan regel gælder for. De nationale regler er et sandt kludetæppe, og kludene i de forskellige lande har ikke samme farve. Jo mere man trænger ned i det, jo sværere er det at foretage en sammenligning.

I relation til det tyske eksempel, som Lone Dybkjær nævnte, sagde integrationsministeren, at man i Tyskland stiller sprogkrav, som vi ikke stiller.

Vi har ikke nogen som helst intentioner om at blande os i andre landes nationale regler, men vi ønsker, at landene har mulighed for at stille krav om lovligt ophold, hvis de ønsker det. Vi siger ikke, de skal stille krav om det.

Integrationsministeren ville undersøge, om man kan oversende indlæggene fra de forskellige lande i forbindelse med dommen.

Hun kunne ikke bekræfte over for Anne Grete Holmsgaard, at det er Akrichdommen, som skiller sig ud, men hun kunne heller ikke afkræfte det, for hun havde ikke studeret alle domme forud for Akrichdommen fuldt ud. Det svære er, at hver gang der kommer en ny EU-dom, vedrører den et nyt område.

Den fungerende formand præciserede, at det, Lone Dybkjær spurgte om, ikke var en sammenligning af alle mulige regler. Det var et spørgsmål om, hvilke nationale regler der gælder i de øvrige EU-lande, når man som statsborger i et EU-land gifter sig med en tredjelandsstatsborger.

Lone Dybkjær betegnede integrationsministerens afvisning af at svare på et relevant spørgsmål som utroligt arrogant, men det kom hun ikke videre med på dagens møde i Europaudvalget. Nu ville hun stille et præcist spørgsmål, og så ville hun bede integrationsministeren tilkendegive hurtigt, om hun gad svare på det eller ej. Hvis integrationsministeren ikke vil svare på et relativt simpelt spørgsmål – om et emne, som er fuldstændig centralt i den danske debat – hvor man beder om at få oplyst nogle hovedprincipper, så må udvalget se, hvordan man kommer videre i forhold til Folketingets almindelige forretningsorden.

Lone Dybkjær spurgte desuden om, at hvis man rejser ind i Danmark på et turistvisum, som gælder i 3 måneder, hvad er det så for en slags ophold? Man er vel ikke illegal, men man har formodentlig heller ikke lovligt ophold. Eller har man?

Per Clausen pegede på, at integrationsministeren og statsministeren umiddelbart efter dommen kritiserede EF-Domstolen, men det gør man åbenbart ikke længere. EF-Domstolen handler ikke på et lovløst grundlag. Den vil sikre det indre marked. Derfor er det fuldstændig logisk, at regeringen ikke har noget som helst ønske om at begrænse EF-Domstolens magt – bortset fra når den træffer afgørelser, som strider mod det, regeringen ønsker sig.

Det stod stadig væk helt uklart for Per Clausen, hvad regeringen vil – udover at få lavet direktivet om. Hvad er det, man forestiller sig der kan vedtages, som ruller retstilstanden tilbage?

Kim Mortensen spurgte igen, om der findes en opgørelse i Integrationsministeriet eller i det tværministerielle udvalg, som viser, hvor stor en stigning i antallet af sager der vil komme.

Har regeringen forhandlet med et eller flere partier i Folketinget om, hvad det nationale spor skal indeholde?

Integrationsministeren bekræftede over for Lone Dybkjær, at et turistvisum er et opholdsgrundlag, idet man får et stykke papir på, at man har lov at opholde sig her i tre måneder med en ganske bestemt hensigt.

Hun havde ikke noget nyt at føje til svaret til Per Clausen.

I anledning af Kim Mortensens spørgsmål om, hvor mange sager der ville komme, sagde integrationsministeren, at som politiker forsøger man at have en mening på nogle områder og har nogle ting, man ønsker at dæmme op for. Det behøver man ikke have alle mulige tal på. Her ser vi altså en mulighed for, at et mindre hul i lovgivningen kan blive et større hul, og så forsøger vi selvfølgelig at dæmme op for det. Hvis det spredes i hele verden, at man kan komme til Danmark uden forudgående lovligt ophold i andre EU-lande, og vi er forhindret i at kontrollere det, så vil der naturligvis ske et decideret misbrug.

Integrationsministeren bekræftede, at regeringen siden den tiltrådte havde ført udlændingepolitik med Dansk Folkeparti, og det forsøger den også at gøre i denne sag.

Lone Dybkjær bad integrationsministeren bekræfte, at Domstolen agerer på basis af retsreglerne, og at der er rum for fortolkning, hvis der er uklarhed i reglerne.

Lone Dybkjær præciserede, at hun henviste til besvarelsen af EUU alm. del (072) - spørgsmål 142, hvor man henviser til EU's familiesammenføringsdirektiv, som intet har med statsborgere at gøre, idet det omhandler tredjelandsborgere.

Integrationsministeren sagde, at naturligvis fortolker domstolene loven. Det er det, man har domstolene til. Men hvis man har en bestemt politisk opfattelse, og man synes, domstolen har for stort et spillerum, skal man som politiker søge at ændre retten. Det er altid en domstol, der skal tage stilling til de konkrete tilfælde, men det er de folkevalgte, som kan ændre retten og give nye regler. Det skal selvfølgelig modificeres, når det gælder EU, men det er stadig væk et grundlæggende princip.

Integrationsministeren pointerede, at hun i dag ikke havde sagt noget om familiesammenføringsdirektivet.

2. Forslag om europæisk immigrations- og asylpagt

– Politisk enighed

Rådsmøde 2890 – bilag 1 (sammenfatning side 2)

Udvalgsmødereferater:

Rådsmøde 2887 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde RIA 24-25/7-08)

EUU alm. del (072) – bilag 237, side 738 (seneste behandling i EUU 11/4-08)

Integrationsministeren: Punkt 2 på dagsordenen er forslaget om en europæisk immigrations- og asylpagt, som jeg lige har nævnt et par gange. Pagten blev jo præsenteret allerede i sommer på et mere uformelt møde. Den fik megen omtale, men sandheden er, at immigrationspagten først formelt blev præsenteret den 24.-25. juli, hvor der var det egentlige rådsmøde. Det var her, der var den egentlige drøftelse.

Vi forventer, at forslaget bliver godkendt, og at det derefter bliver en del af de politiske konklusioner på mødet mellem statsministrene i oktober måned.

Sagen om immigrationspagten har tidligere været omtalt her forud for rådsmødet i april 2008. Sagen har også været forelagt i sommer, hvor udvalget valgte en skriftlig procedure. Dengang blev der fremsendt papirer.

Meningen med denne immigrationspagt er, at der sendes et stærkt politisk signal om, at EU skal have en klar og samlet politisk tilgang til udlændinge- og integrationsområdet. Pagten skal ligesom få gang i EU-samarbejdet.

Regeringen finder, at EU med pagten opstiller ambitiøse men også realistiske mål for det videre samarbejde på indvandrings- og asylområdet.

Vi støtter således overordnet pagten og ser den som et vigtigt middel i indsatsen over for den ulovlige indvandring.

Jeg vil lige fremhæve nogle af de for Danmark væsentligste punkter i pagten.

Det understreges i pagten, at der er behov for en effektiv bekæmpelse af ulovlig indvandring, også på udsendelsesområdet.

Det foreslås, at Frontex gives de nødvendige operationelle muligheder for at bidrage til medlemsstaternes kontrol med EU's ydre grænser.

Regeringen er helt enig i, at Frontex skal styrkes. Det er ikke meningen, at Frontex skal omdannes til en egentlig retshåndhævende myndighed, men Frontex skal bevare sin nuværende koordinerede rolle.

Det har været afgørende for Danmark, at enhver assistance fra andre medlemslande eller Frontex til at udføre kontroller med medlemslandets egen del af den ydre grænse kun kan ske, hvis medlemslandet selv anmoder om en sådan bistand.

I pagtudkastet opfordres medlemslandene desuden til at udvikle politikker om lovlig indvandring for at gøre EU mere attraktivt for arbejdstagere og studerende

fra tredjelande – samtidig med at vi som nævnt styrker indsatsen mod den ulovlige indvandring.

Regeringen er enig heri, og særligt i at det i pagten understreges, at det skal ske i overensstemmelse med behovene på arbejdsmarkedet, og at det fortsat bliver op til den enkelte medlemsstat at fastsætte antallet af indvandrere, som får adgang til den enkelte medlemsstat.

For Danmark har det også været vigtigt, at behovet for en ambitiøs integrationspolitik understreges i pagten.

I forhold til de konkrete og praktiske udfordringer på asylområdet finder regeringen, at de bedste resultater kan opnås ved at styrke det praktiske samarbejde blandt medlemslandene.

I pagtudkastet lægges der blandt andet op til, at der skal oprettes et europæisk asylstøttekontor.

Regeringen støtter oprettelsen af et sådant støttekontor, hvis opgaver alene skal være af rådgivende og støttende karakter. Der er altså ikke tale om, at det får afgørelseskompetence i asylsager.

Regeringen støtter også øget fokus i EU på genbosætning. Vi ser gerne, at andre EU-lande i fremtiden vil bidrage til genbosætning af flygtninge på linje med Danmark. Det viser sig, at det er der ikke så mange andre lande, der gør. På den måde kan vi bistå UNHCR med at finde varige løsninger på langstrakte flygtningesituationer.

Regeringen finder, at det franske formandskab med pagtudkastet har skabt en velafbalanceret ramme for en velkontrolleret og velfungerende udlændinge- og integrationspolitik.

3. Forslag til direktiv om betingelser for indrejse og ophold for højt kvalificerede arbejdstagere *

– *Drøftelse med henblik på politisk enighed*

KOM (2007) 0637

Rådsmøde 2890 – bilag 1 (samlenotat side 7)

KOM (2005) 0669 – bilag 1 (grundnotat af 10/5-06)

Udvalgsmødereferater:

Rådsmøde 2887 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde

RIA 24-25/7-08)

EUU alm. del (072) – bilag 49, side 96 (seneste behandling i

EUU 30/11-07)

EUU alm. del (071) – bilag 51, side 156 (behandlet i EEU 2/11-

07)

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren henviste til det oversendte samlenotat.

Kim Mortensen ville gerne høre – eventuelt i et skriftligt svar – hvilke forskelle der er mellem EU's blue card ordning og den green card ordning, vi har herhjemme.

Integrationsministeren svarede, at man ikke umiddelbart kunne sammenligne de to ordninger. Hvis betingelserne er opfyldt, og man har fået et blue card, betyder det, at en tredjelandsborger efter to år kan tage ophold og arbejde i en anden medlemsstat. Hvis man ønsker mere præcise oplysninger om forskellen på de to ordninger, kan man stille et spørgsmål, som Integrationsministeriet så vil svare skriftligt på.

Udg. 4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om sanktioner over for arbejdsgivere, der ansætter tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold *

– *Drøftelse*

KOM (2007) 0249

Rådsmøde 2890 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Udvalgsmødereferat:

Rådsmøde 2887 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde RIA 24-25/7-08)

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, finder derfor anvendelse.

Dette punkt var udgået af dagsordenen.

5. Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/109/EF for at udvide dets anvendelsesområde til at omfatte personer under international beskyttelse *

– *Politisk enighed*

KOM (2007) 0298

Rådsmøde 2890 – bilag 1 (samlenotat side 19)

Udvalgsmødereferat:

Rådsmøde 2887 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde RIA 24-25/7-08)

EUU alm. del (072) – bilag 237, side 733 (behandlet i EUU 11/4-08)

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren henviste til det oversendte samlenotat.

6. Opfølgning på asylkonferencen den 8.-9. september 2008, herunder mulig drøftelse af genbosætning af irakiske flygtninge

– Drøftelse og vedtagelse af rådskonklusioner

Rådsmøde 2890 – bilag 1 (samlenotat side 23)

Udvalgsmødereferat:

Rådsmøde 2887 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde

RIA 24-25/7-08)

Integrationsministeren: Formandskabet vil på rådsmødet orientere om sin asylkonference, der blev afholdt den 8.-9. september i Paris, hvor også Danmark deltog.

Formålet med konferencen var at debattere udbygningen af det fremtidige fælles europæiske asylsystem.

Såvel beslutningstagere fra medlemsstaterne som repræsentanter for civilsamfundet og internationale organisationer – som f.eks. UNHCR og IOM – deltog på konferencen.

Man drøftede oprettelsen af et europæisk asylstøttekontor, fælles genbosætningsindsatser samt det fremtidige fælles europæiske asylsystem i øvrigt.

Konferencen skal ses i sammenhæng med indvandrings- og asylopagten og Kommissionens handlingsplan på asylområdet fra 17. juni i år.

Fra regeringens side støtter vi, at EU styrker det praktiske asylsamarbejde, herunder også et europæisk støttekontor.

Samarbejdet kunne også bestå i asylekspertteams, der kan bistå medlemsstater, der oplever et pres på deres nationale asylsystemer i tilfælde af massetilstrømning af asylansøgere.

Desuden har formandskabet lagt op til nye rådskonklusioner som opfølgning på de rådskonklusioner om modtagelse af irakiske flygtninge, der blev vedtaget af Rådet den 24.-25. juli 2008.

I konklusionerne hedder det, at man finder det nødvendigt at fastholde dialogen med de irakiske myndigheder og UNHCR for at nå frem til en passende og solidarisk løsning for de irakiske flygtninge.

I det nye udkast til rådskonklusioner opfordres Kommissionen til at gennemføre missioner til Jordan og Syrien for i samarbejde med UNHCR at identificere de mest sårbare irakiske flygtninge i disse lande. Kommissionen lancerede under asylkonferencen i Paris sine ideer herom. Som jeg har forstået det, er denne mission et første skridt i retning af en fælles genbosætningsindsats fra EU's side.

Medlemsstaternes deltagelse i en sådan indsats vil i givet fald være frivillig.

Der findes ikke nogen formel fælles genbosætningsordning eller lignende i EU. Derfor vil en fælles indsats på nuværende tidspunkt skulle ske inden for rammerne af de interesserede medlemsstaters eksisterende nationale lovgivning og praksis på området.

Regeringen støtter tiltag, der sætter fokus på behovet for, at så mange medlemsstater som muligt indfører genbosætningsordninger.

Regeringen kan derfor tilslutte sig, at der fokuseres på genbosætning af irakiske flygtninge.

Udg. 7. Rådskonklusioner om udrulning og udvikling af VIS

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 2890 – bilag 1 (samlenotat side 26)

Udvalgsmødereferat:

Rådsmøde 2887 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde
RIA 24-25/7-08)

Punktet var udgået af dagsordenen.